

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. २३३७
Title सन चिन्तामणि विवर्तः
Author श्री द्वेभ शत्रः
Extent ३२ Age x
Subject भाक्ति शास्त्रं

सवचिन्नामणिविष्टतिः

२३३७

३२

२३३७

F. 32
Complete

श्रीव

मटना राधराजस्तवचि ता मणि विद्यतिः

पञ्चरा ३२
श्री २५०

नाम

१

ॐ नमः शिवाय ॐ प्रकाशमाने परमार्थमाने न।
प्रपद्य विधाति मिरे समस्ते तदा बुधानिर्मलदृष्ट
योपि किंचिन्नय प्रपति भव प्रपेवे नमः शिवाय
सतते पेच कृत्य विधापिने चिदानंदचनु सात्मप
रमार्थावभासिने श्रुतः सत्तात्त्वैल नानंदसेप
हास्यस्यत्तामन्दसदोहिनीभिः संविदाराधारीणी
भिः समेतात्तिचतिष्ठे सात्मशे भुर्नमस्यः नाराय
ण - हृदयासनिये विवेकभूभादिमर्दरभसो
ल्लितं पदेतत् श्रीशंकरस्तीतरसायनमाचक
धतुचवर्णादिहृदुभाविबु - भवेत्तु इह स्तोत्रा।
दोस्तोत्रकारः सत्सप्रदापोद्गाहनमुत्वे सात्मपर
मार्थपरमेस्वरस्वरूपसमावेशाद्यशाने विमुष्य
माह ॐ सगिराचिन्नकारिण्यप्रपेत्तादृश्यमानया
जयसह्यासितानन्दसहिमापरमेस्वरः प्रकाशाने
दृश्यः परमेस्वरः परानेदात्मकसातमशक्तिस
रूपपरावांगलिंगितमूर्तिवनयेवेशात्ताशिवमे
त्रमहेस्वरमेत्रविज्ञानकलाविश्रुदाध्याप्रमात्तमया
भारतीवाचेषुपेतीं मेउलश्रीकेठकोपेशवीर।
भद्रशतरुज्ञानतभुवनेस्वरप्रशात्तिकामधमो
पतदतिरिक्तभुवनेस्वरविचित्रप्रलयाकलस
कलानिष्टांततनामरूपप्रपेचपराभासां पूर्वपूर्व
वाक् शक्तियातां वैखरीचवाचं समिताववभास
यन्नवरोहकमेणाविषवैविश्रमारचयति श्रेय।
वैवैखरीप्रधानसकलप्रमात्तपदेपियेयात्तया

त्रिकपरापरममध्यमाध्यावाक्यावियोगएव अत
 एवानुनिहृतः भगवान् वैखरीमध्यमाप्रशमन
 पुरस्सरं पश्यंतीं दशमुत्तमयशोक्तानाश्रितशिव
 पर्यंतव्याप्तिकोतावेषणत्वेनाभास्य वेद्यवेदकस्वा
 त्मसतामारोहकमेणवेशयत्तमक्तिभाजः सर्वोक्त
 र्धेणान्त्यममत्रवाच्यार्थः परार्थस्तु परमः विदा
 त्मरूपः ईशरोजयतिसंभरंताशेषविद्योक्तर्धेण
 वर्तते कीदृक् वैखरीमध्यमापेक्षयाशोभनाद्या
 ख्यातपरमार्थायाऽयमविभागाक्रमसततावभा
 सस्यामध्यमादिवाग्यायिनी पश्यंतीतयादृश्यम
 नयास्फुटमुत्तमप्रपत्तेन स्फुरंत्या अतएव बुद्ध्या
 इह सक्रमसंकल्पकारिमध्यमात्मकं विनोदनु
 षंगेण च वर्णं ध्वजकं वैखराश्रयं प्राणमपितादी
 त्मेन हरंतीतिः शेषं प्रशमयेत्यादृश्यमानया च अ
 नाश्रितपर्यंते ईमेवेदकताप्रशमनेन वेद्यात्मने
 वभासमानया हेतुभूतयाऽस्यासितः प्रत्यभिज्ञा
 पर्यं वीर्णीतः परावागात्मानन्दमभिमायेन विक
 लप्रशमनपुरः पश्यंतीभूमिमुत्तम उदा
 रापि इहानाश्रितपर्यं वीमपिवेद्यत्वेनाभास्य पर
 मानरात्मकपराहयपरमप्रमासतामुत्तीलय
 मनुयुक्तानि परमेष्वरुत्तर्यः अयमेव च सर्वर
 हस्यप्रसारभूतः समवेशायायश्चान्नातः यथा
 त्ममातिनीविजये मुक्तिविश्रितकुसुमगुरुणा
 प्रतिबोध्यतः अत्यंतपद्मावेशः शांभवासावुदी

भ
२

रित इति अस्मर्ध रमेष्टिना श्रीप्रत्यभिज्ञाकृतापि
विकल्पहानेनैकाध्यात्ममेणेश्वरत्वापदमिति ।
श्रीज्ञानगर्भेपि विहाय सकलक्रियाजननिमान
सीः सर्वतोविमुक्तकरणक्रियानुसृतिपारतत्रो
जले स्थितैस्तदनुभावतः सपदिवेद्यते सायराद
शान्तिभिरतेरिता सममुत्तामृतस्येदिनी इति य
था कथाविहृदयहारिणा नरुणा प्रियतमानुरे
जकमधुरगिरापस्यराजगवशतः साभिज्ञां
दृश्यमानया यशंस्याविदं वदोमोवादि सकलमा
निकभावदन्नोनीयमानानंदमदीमाकश्चिदी
श्वरोजयति तयायास्यातकमेणायमपि परमशि
वात्मा स्वात्मेन नुरगानशक्त्या सैषधनिः पश्यंत्या
दीनां स्वरूपं तत्र भवता भर्तृहारिणा कंयथा अ
विभागातपश्यंती सर्वतः संसतकमा स्वरूपमो
तिरेवांतः सूक्ष्मावागनयायिनी केवलं बुद्ध्या
पादानाकमरूपा नुपातिनी प्राणाहतिमति
कस्यमप्यमावाक्यवर्तते स्थानेषु विद्यते वायो
कृतवर्णपरिग्रहा चैखीवांतयोक्तुणां प्रा
णाहतिनिवेधना इति पर्वशक्तिमत्प्रधानां
शांभवीं भुवं स्तनाशक्तिप्रधानां स्तोत्रमाह
यः स्तीतश्रीदयावोधपरमानंदसेपदा विद्यो
योतितामाहृत्यः सजयत्यपराजितः २
सभगवान् अपराजितो वि
द्यातिशायी जयति ॥

तमो वैष्णवस्तथा परा मशंतः समाविशामः श्रीः
अशेषकारणा विभवप्रणा भितिः परा चैतन्यतन्मी
दया विद्यानुग्रहात्मा परेष्वाशक्तिः बोधः ज्ञानश
क्तिः परमानंदः सातंत्र्यशक्तिः संपत् स्वप्रणार
पसमृद्धात्मा क्रियाशक्तिः श्रीमदया च बोधश्च प
रमानंदश्च संपद्यतत श्रीदया बोध परमानंद स
पत् तेन विदिकात्माना नंदक्रियात्मस्फारश्चैसा
शक्तिरूपेण यः स्फूर्तः परिपूर्णः तत्तत्पदविद्यानु
ग्रहप्रवर्णणात्मा दिव्या ग्रहमेव सर्वमिति ग्रहं
तेदता सामानाधिकरण्यप्रणात्मना सुदविद्या
शक्त्या उच्चैः चोतिते पराह यमपत्तेनानुग्राहाणा
प्रकथीकृतो ज्ञानक्रियास्फारो येन १ एवं शक्तिप्र
धानं भगवत्संस्तुतानं रप्रधानं मपि लोतमाह प्र
सरहिन्मनादाय सुहृत्सुतमयात्मने नमो नंतप्र
काशाय शंकरतीर्थसिंधवे १ शं पराह यप्रणाश्चै
श्रेयः करोति यः स एव सकतप्रकाशचनत्वाद्वा
कतसर्वसंपदास्पदत्वादियमयोगात् तीर्थसिंधु
रिव तस्मै नमः शरीरादिप्रह्वीभावप्रज्ञातदेवतं
समाविशामः कीदृशाय शंकरतीर्थसिंधवे प्रस
रहिन्मनादाय प्रसरंतौ नित्यमेव सदा शिवसरा
दिना वेद्यपयं तेन परादेन प्रणानुप्रविष्टेन विद्य
त्माना रूपेण प्रसरंतौ विहनादौ सामरस्यात्मिके
ज्ञानक्रियाशक्तीयस्य नस्यादि प्रकाशात्मा परमे
स्वरः सातंत्र्यशक्त्यपरपर्यायसामरस्यावस्थितता

म

३

3

नक्रियाशक्तात्सकः स्वरत्रेवसमितीसात्मगोपन
 रूपामनाश्रितशिवदशामुल्लास्यत्तानशक्तिप्रधा
 नेसदाशिवं क्रियाशक्तिप्रधानमीश्वरतत्कारण
 रूपोचशुद्धविद्यामाभास्यसंकोचाभासरूपमा
 योतदनुसंजुचितत्तानक्रियाशक्त्यात्मिकेविद्या
 कलेशदर्शतत्संकोचप्रकर्षात्मविज्ञानादशह
 वाव्योशाणापानभूमिसकलकरणावलीसमा
 प्रयभूतामुदंका पुनरपिज्ञानक्रियासंकोचप्र
 कर्षयोगिनीमतः करणभूमिमुल्लास्यरूमात्क
 मतारतप्यशतसंकोचत्तानशक्तिमयानिबुद्धी
 दिद्याणिबोधाभासपर्यन्तेनरूपेणप्राधितानि
 तथैवप्रकृष्टसंकोचक्रियाशक्तिमयानिकर्म
 दिद्याणि तद्देवीश्वरणीयप्रासादिविषयाभा
 सपर्यन्तानिप्रययन् बोधकार्यादिसर्वविषया
 न्वासेन्द्रियप्रकाशैकात्मानयतप्रमुखमेतःक
 रणप्रकाशमावेश्यविद्याकलाभूमिकास्पर्श
 हारेणसदाशिवशपदमावेश्यस्वसातंशश
 तात्मनैवप्रययन्नीहशावरोहरोहदीलाकेले
 ऊर्वनवरतमवास्थितः नियतकालरागतत्ताने
 विद्याकलाभ्यामेवातिमानिशाणापानभ्यां
 स्तनमुक्तंविद्याकलातः प्रविष्टेनकिंचिदंशेन
 प्रधानसात्तिमेविषयैस्तन्मात्रभूतानिर्तोयमे
 षमगतान् प्रसादिदनादःततएवचत्तानक्रिया
 मयत्तादिष्वप्युसीत ॥ ॥

विश्वैविमोपिपरमेश्वरः शुद्धमृतमयात्माप
 रमानंदरसमाश्रयः अतएवानेतोदेशकालार्क
 रैरपरिभिनः प्रकाशो यस्य तेषामपिप्रकाशात्
 कत्तात अत्यथात्मतात एवं च र्थेन रथं येनेना
 पिशेषेण प्रसरन् परिपूर्ण एव शंकरतीरसिंधुः
 याः स्थितस्तस्मै नमः। तीरसमुद्रेषु तसहिंसः क।
 लोतनादश्रुः शुद्धः समितः प्रसृतमयः प्रकाशम
 ननागराजश्च भवतीति स्वेष्टोपमा स्तोत्रकारस्य
 पितामहः परमेश्वराख्यः अपराजितः पिता श्रीह
 याख्यमाता शंकराभिधानो ज्येष्ठाभाताभवन् त
 तेषामपिपरमेश्वराभेदभातासि यस्तुतिरिमा
 खायिकाविदः एवैविद्यालिकासनरशक्तिराव
 भूमिषु शुद्धयेकपरमार्थपरमेश्वरमभेदेन विभुः।
 श्रेष्ठशोभेवसर्वासदर्शात्मप्रतिपातिप्रथयति अ
 स्तोत्रपरिसमाप्तिविचित्राभिः सूक्तिभिः दिक्कालाः।
 वास्तुसस्तभ्यं मंत्रयामोविकापते प्रतिवात्सभ्यतः
 साधुविश्वगोपुतवानसि धेष्टेविकापते विश्वस
 पितः पितृत्वादेव प्रसितनमस्मात् विश्वक समतत
 संवदशास सम्यक् पराहयदृशाष्टतवान प्रजु।
 शुहीतवान कथं प्रतिवात्सभ्यतः यतस्त्वसं माक।
 मतिशयेन वत्सभः नित्यमेव तदेक परावयंतत
 एव तयापि वयमतिवहूभाः यथोक्तं गीतासु
 प्रियो हि ज्ञानिनोत्तर्यमहं सर्वसमप्रियः रति य
 तश्चेष्टं हृदयेऽयमस्माकं अतः प्रतिवात्सभादेव

भ
५

वयं च वहा रपदे लोको मथगताः लोकी स्थिति र
 लणार्थं यत्किंचिद्रुस्या चारादि गजनिमीलनक
 यादिषाः न तस्माकं प्रतन्नायं किंचिदपि भातीति
 हेष्टादेषादिभूमावपित्तमया पवस्मः न तस्माकं
 हेष्टादिदोषकालो ज्ञातचित् यद्वस्यति दोषोपि
 देवको दोशस्त्वामातेषस्मास्थित इति यदपि लो
 क मथगताः तथैव बोदिकमिष्टाहर्तादिस्तमः
 तदपि न तदतिरिक्तं इति तामेव स्तमः यदपि य
 तादौ रंदादिदेवामेवोक्तं कर्मस्तदपि तभ्यं तदर्थमे
 व मेव यामः शिवमया त्मदेवताये विष्टे च हामः य
 क्षतिः यत्तो न यत्तमयत्तत देवा इति प्रतपवात्रय
 तिरिक्तस्य फलस्याभावात् न कत्रभिषाय क्रियाफ
 लविवर्त्तमाना पदे न कृता किंच लोकोतरं भव
 शक्तिशालि मथगता अपि वये यद्देविकादिषाः य
 अरहस्याचारादिस्तमः तदपि तत्सयमेव मत्मा
 मदे यदे लोकोतरं दशयोर्वये यद्विषाः ततो मेव
 मत्मा माना वस्तुतस्तत्तास्तमः कदह्यमद्वयाभा
 सपरामर्शनमेव भवत्ततिः प्रतर्थात् तत्तद्व्य
 स्तमा यवस्यासुवस्तत्तास्तमः स्ववेतो वये तभ्यं मेव य
 मः को मेव देवता विषा मेव विमर्शात् सक महामे
 त्रेण मित्रयामः इयं मतिवा लभ्या दस्मानमिन्तसा
 धुसम्यक्काउष्टीतवान् तदनुग्रहादेव दृशी प्रस्मा
 कं महो विभूतिराविभं वतीत्यर्थः ततश्च संस्तुतस्य
 शयोगाय संस्तुतास्तुतये विद्यन्ताया स्रष्टाय

विभवे शोभने नमः ॥ शोभवत्तस्मादिति शोभुः
 नस्मै विभवे व्यापकापविदात्मने नमः कीदृशा।
 यसंस्तु नो नाशितः स्पर्शो विषये र्योगः श्रुतर्तना
 वासनापिष्टानसंशोधयेन ततएव चो विपतवि
 नश्यत प्रयात्मात्मनो मायायाः स्रष्टे यतस्तस्मै
 श्रुतश्च संश्रुणो पराह यप्रयात्मपदमते तस्मै
 तये अभिवाक्तिहेतवे एवं पाशतपलाहरी सत्र
 पदानेन न भगवांस्तस्मै वमहे स्वरः अनुग्रासाननु
 गृह्णानः स्थितश्च वातश्च वासनावीजसो घपुत्रो
 वाद्यातिप्रशमनधुरः संश्रुणो मतमाविशोभक्ति
 भागिति भंगोपादिष्टं भवति उक्ते च उद्देरदात्मा।
 नात्मानं इति विपदाकाशमस्पर्शमायावर्तकस
 र्ष्टे विभूतभवतीति अनुरागवशात्मासेषधनिः
 यवमुतसापि किंच भिनेषापि न भिन्ने यद्विनेस
 भिन्नमेव च नमामः सर्वसामान्यं श्रुतत्पारमे।
 स्वरम् ८ ततपारमे स्वरं नमामः पतत्तोऽपरा म
 र्शहारेण अनुग्रासानेतवकाभिनावयं समावि
 शामः श्रुत्यै च पूर्वोत्तरत्र च वक्त्रवचनं योऽं किंत
 दित्याह भिनेषु विभागेन स्फुरत्सापिततत्तद
 पिष्टेयप्रमातृतदाश्रयभुवनभावादिषु वस्तु
 न न भिन्नमेकं श्रुतं यते खेव भिनेषु प्रत्ययायव
 स्यात्सर्विनष्टेषु विनिष्टं श्रुतं सर्वसामान्य
 पदेनैव शेषिकाभ्युपेतपरापरसामान्यव्यति
 रेकास्पदशितः तदिष्टं प्रयावोवाचमागतोऽय

भ.
५
५

रावेमहतेनः ब्रह्माणशदपिनैर्गुणगुणायस्या
 जवेतमः ॥ ५ ॥ एणवेसततावस्थितरूपायभगव
 तेनमः कीदृशायप्रणवस्यथार्थीर्वमाशतउपा
 लतितः समनाश्रयोमात्रोशः जतोपियप्रणः प्रनु
 पलभ्यमूर्तिताउपलवेकरूपद्वयार्थः तस्मै तथा
 शक्तिरतावस्थितब्रह्माविहापिष्टारवसोपलदी
 तेयदंशश्रोडपर्यन्तेजगत् नतोपिपरिदेयमूर्तेः
 महेततथापकायापरिदेयायेत्यर्थः तथानैर्गुणं
 सज्जद्विगुणाभ्यावावगुणः चित्तकाशात्माधर्मोय
 स्यार्थं च प्रणवेशक्रमेणसमतोतभूमिकातिक
 मणोनेननापरतैकात्मकंयातसमतोताशेष
 विष्टविदेकचनमेवसततावस्यासुभगवत्सहस्रं
 समाविशामशतिपर्यः ततश्च ब्रह्मांशगर्भिणी
 योमयापिनः सर्वतोपताः परमेश्वरहंसस्यशक्तिं
 हंसीमिवस्तमः ॥ ६ ॥ शिवोधर्मोणहंसस्त्वितिसकंदो
 निरूपितनीत्याविष्टसहस्रं सहातात्मकहानसमा
 दानधर्मापरमेश्वरपवहंसः तस्यचतादृशीमेव
 शक्तिरुत्तमाहंसोहंसीरूपास्तमः तद्विमर्शावे
 प्राप्तरः सरेशक्तिमत्त्वरूपं समाविशामः की
 दृशीयात्यातरूपेवस्तुङ्गगर्भेऽतरेभेदेन
 स्थितंयस्याः कीदृशस्यपरमेश्वरहंसस्य
 योमयापिनः महामंत्रगजसततस्ययोम
 चष्टूनातिष्टूनापदयातवतः तथासर्वतः स
 र्वस्माद्गतिः प्रातिर्यस्यसर्वत्रचगतिः ॥

प्रसरहपताप्रकाशश्चयस्य हेसस्यचरयोमप्रस
 रणेनसर्वत्रगद्यतः प्रणगर्भिणीहेसीनित्यमनु
 चरीभवतीत्युपमा प्रणातिउर्ध्वटकारिस्वातेया।
 त्मकेमादेष्टरेष्टेस्तोतमाह निरुपादानसेभा
 रमभिनावेतवतवैत जगत्त्रिनमस्तस्मैकला
 लास्यायमूलिने ५ स्वातेप्रशक्तिभिर्भट्टेकितेकार्त्त
 नक्रियाशत्रयोभासिभूतभ्यतेनमःगभतिततद
 वष्पावैचित्र्यमितिजगत्प्रनाश्रितमिवादितित्यं
 नेचित्रेनानाश्रये प्रयचतदेवचित्रतदनंतरुइतेत्र
 ज्ञाभ्याभासमश्रमपिभित्तिमात्रतमेव तथाभूत
 मपिचतदतिरिक्तमिवेत्याश्चर्यकारिचित्रमितिय
 ल्समसंचयप्रभितोनिषेधावभासत्रयायोमहाभू
 तप्रभितोतततेउदेकितवते प्रमानोनाप्रतिषेधे
 तिष्ठित्याप्रकारःप्रतिषेधवाची प्ररुपाश्रयात्माभि
 तिःप्रभितिःकथेतत्तते निरुपादानसेभाउपा।
 हनेमायाप्रकृमादिसंभारःकर्मादिःसहकारिग्रा
 मःतेननिष्क्रान्तकृताउपादानसहकार्यदेरपिता।
 राभास्यतेनजगत्सथपवानवोशात्प्रमयाश
 शविष्माणतुल्यतात्तदिश्यं परमेश्वरःकलयास
 शाक्तिवैदग्ध्येनेवेन्नायःआश्चर्यवैततप्रनुपादान
 दिप्रपंचमभिनिकंचित्रमिति नचैतदसंभाव्यं
 कल्पसमयोवनिर्मीणादौसविदाएवभगवत्
 त्तदाभासोहासकतदर्शनात् पंचयथाभगवत्

तपवानर्गलात्मानं याजगदस्यः तथा अतएव सं
 सारनिवृत्तिरुचितेति संभावयन्मायातिरोभाव
 कं ज्ञानं लज्जं परमेश्वरीमेव प्रार्थयते मायाजलो
 दरात्मा सा गुह्यविमलीकृते शिवज्ञानं स्वतोऽ
 ग्नेदेसेहि हरदं मनः ॥ देखात्मा तस्य तत्तद्हरदं स
 पदेसं सुखी भव शरीरादिभूमिकातिरस्कोरेण
 उन्नात अतश्च सुखी न दशायामपि शिवपदेदेति
 चमितीदृक् श्रेयोरुपेक्षानेनः प्रसभ्येदेहि मनसि
 प्ररोहय यच्छतिः तस्मै मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥
 तिकीदृशं प्राप्त्वातिरसायाः मायायाः सतत्तादिय
 त् कलाकलिततादिवशेन जज्ञं प्रतीतिसरसदं स
 भ्यंततः समक् मिताहं भावगतन प्रकृतमीत्यवि
 मलीकृते विमलित्वात्संस्काररूपा गुह्यमायाचित
 अतएव सतोऽग्नेतयेव कलासाधेना कृष्टानीते
 हंसीतीरनीराभ्यंतीरमाहृतं विषयस्तनुरणनार्थः
 यतश्च तमीदृक् शिवज्ञानेनः प्रयकीस अतएव
 चरमाणीपरिच्छेदभेदयोगेण भेदिने परमार्थ
 कभावायवर्तियामो भवायते ॥ भवति सर्व
 स्य सत्यप्रकाशात्सनाशेण विद्यतेति भवः त
 नयवपरमार्थैकसदृशः तस्मै तेवर्तियामः उमी
 लितशिवज्ञानाय तभ्यमेव भेदवाग्र्येशरीरशरीर
 पुंयष्टकादिचुद्धमः कीदृशाय संप्रत्यक्तानुमानो
 पमानागमर्थापसभावात्प्रमाणानेसमाहारः

षट्पमाणीमीमोसोक्तान्याक्तोयः स्वस्वस्व
 विषयस्यपरिच्छेदः प्रत्यक्षाप्रत्यक्षसादृश्ययोग
 फलसाध्यसाधनभावाद्यप्रमेयव्यवस्थारूपः प्र
 मातृप्रमाणाप्रमेयापेक्षारूपश्चतयोगेपिनमिद्य
 नेततशीलः तस्मैपतउक्तंभवति यत्किंचित्प्रमाणे
 र्भिमेदेनव्यवस्थाप्यते तद्यवस्थाप्यमानतादेवसं
 चिनिष्ठाव्यवस्थामासादयत्संविन्मयमेवेतिभेद
 व्यवस्थापि शुभिनमहाप्रकाशात्मकशिवमप्येव
 तिप्रमाणापरिच्छेदयोगः भगवतएवसंभाव्यततो
 तिरिक्तस्याभावात् तथासंभावनायामपिचोक्तदृष्ट्या
 प्रमेदितमेवेतिइत्यंवलितिवेदनलवसमावेशोद्यु
 यानेपितदृष्टतामाशंसितमाह अथिपश्येमंगभीतं
 परेणामेतिषाभितः ३८ दृष्टतमसरण्यामेतर्भवभव
 बहुसं ॥ हेभव भवग्रहोन्मायाशक्तिंगोभीरां
 इत्यंयरेणामेतिषातदीयेनपरमादयप्रकाशो
 नश्रभितोत्तर्भदिष्टोदृष्टतमसं प्रशमित्ताद्यातिते
 मिरांश्रतएवरस्यांयारमार्यिकेनसुतेप्रशक्ता
 त्तनारूपेणसुरेतीं श्रुतरीतिपूर्णाहन्तात्तनिप्र।
 मात्रेकात्म्येपश्यसममाविशम एवतदाशसावर्श
 त्मिषद्भक्तपदेकप्रद नमस्तेभ्योपियेसोमक
 लाकलितशेखरं नायंस्वमपिपश्येतिपर
 मानेदहायिनं ॥ ११ ॥ आस्तावददृष्टान्मा।
 कतिपयजननदृष्ट्याश्वासप्रदः परमेष्ठ
 १ः स्वभावः ॥ ॥

भ.

प्राकृतिसेतमपि रंउशोखरेयेदर्शनावसरपव
परमानंदप्रदेसमेपि पश्यन्ति तेभ्योपि भवदर्श
नपवित्रितेभ्योनमः शतश्रपतेषास्माकं भगव
त्प्रदेकेण नमस्कार्यः ततः भृगवन्भवभावत्वेभा
वंभावयिते रुचिः पुनर्भवभयोलेददत्ताकस्मै न
रोचते ॥ ५ ॥ भावत्वेभावंविदानंदवनंतत्त्वशृणु
भावयिते स्वकेन प्रत्यवपश्ये रुचिः अभिलाषः श्र
द्वाकस्मै नमराधियेन रोचते सर्वस्यैव प्रतिभास
तश्चार्थः कीदृशी पुनर्भवभयोलेदेजकांतर
शसोत्पलनेन वदताशका श्रुतश्च यावज्जीवं जग
नाय कर्तव्यमिदमस्तनः कल्पमादात्तदेकाग्र
मनुस्कतेन यास्यातिः ॥ ६ ॥ अनुग्रहादेव एकमपि
क्षणं तदभेदभावनाश्रुत्य तस्माद्भूदित्यर्थः कदेर्क
प्रेति तमेव एकः श्रेयनिर्वासात्तत्त्वतया विम
शेषोपस्य पुनरपि भक्तिप्रकर्षात्सर्वशास्त्रवाक्यैक
वाक्यां विमशान्नगवत्सर्वस्यैव सौति शास्त्रासहस्र
विस्तीर्णवेदागममयात्मने नमो नैतत्फलोत्पाद
कत्पुत्रसाधशोभवे ॥ ७ ॥ तत्र दशाभिनिविष्टमिति
रूढयानुसारेण विभिन्नशास्त्राशौतेः विततो
यः विदति परंतु मिति यत्तत्सावेदश्यः श्रारामः
परमेश्वरप्रणीतं वाक्यैकवाक्ये तथैकवस्तु त्रय
विश्रान्तिसारसर्वमेव शास्त्रं तन्मया आत्मापस्य प
रमेश्वरापवदिशब्दराशि शरीरस्वरूपं च मया
शेषशास्त्रात्मना स्यति श्रुतपवप्रनतमपरि

[illegible]

म.
८
४

लिकासुवहिनानिप्रतिप्रभागापवर्गसाधनेषु
निरपेक्षानिजज्ञानेयविज्ञेयभिज्ञात्मनेनमः इतिश
रवत् एवमुत्तराणि कृतवायिकेन यतीतगुणयो
गस्यमुख्येयस्यधूलटेः नामापिप्रायतंथापेः
किमन्मालेवनेःफलं ५ पूजयेःमहादेवस्यसर्व
वृगमश्रुमेवस्तुतस्तत्तांशनिष्टेधूर्जटादिनामा
पिभूयोभूयश्चित्तेतंकिंकिंनसते प्रतस्तदेवचि
यतो यद्वसति भवतस्तीशनामापिमोक्षपर्यंत
सिद्धिदमिति तथा यतास्त्रापिमत्मानःकीर्यतेषु
लकांक्रुरीरित एवंपनाममात्रचित्तनेमेवाभिल
षिते प्रसाति तदन्मालेवनेसतकारविषयेःप्रा
नेतैःकिंप्रयोजनम् उक्तचप्रीविज्ञानभैरवे भिर्ब
सर्वरवयतिसर्वदोषिवत् इतिभैरवशब्दस्यसत
तोच्चारणादिवशतिशब्दस्यतिशद्मात्रेभरःव
स्तुतोर्भैरवशब्दःशोक्तृपूर्णार्थवृत्तिरतोयद्य
र्थभावनोविनापियःसततमुच्चारयतिसशिव
एवभवति परमंभदेववाचकस्यवाच्यकायात्
कीदृशस्यधूर्जटे। यतीतगुणयोगस्यनिसैषण
महाप्रकाशात्मतया प्रकृताफापापिप्रस्यप्र
तएवमुख्येयस्यब्रह्मरिभिःसर्वकारणैःप्ये
येरुपास्यस्य पुनरपिभक्तिभोरोदकोत्पमितरू
दयश्चाह नमोनमःशिवायेतिमंत्रसामर्थ्यमाशि
ताःसाम्राज्यशोभवीभूतिमुपभोक्तव्यउद्यतः ॥
शिवायविद्वानंदैकचनश्रेयोश्चायनमोनमयति

अविच्छेदेनैव पुनः पुनः शरीरशरणपर्यष्टक
 शून्यात्मकं तद्विरिणविसेजुहामश्चेवमर्थस
 तत्तत्तत्समादातप्ये प्राप्तिताः अत्र प्रविष्टाः
 तेषां भवीं विभूतिं महानंदमपीष्य भोक्ते सा
 त्माभेदेन च सकर्तृमुदिताः साक्षाः वयं वता ।
 दृशा इति सात्मा मेव प्रसन्नग्राह अथ वानिभैरव
 क्रिभाजामस्माकं कः पंथा येन न प्राप्यः कचवा
 द्वाद्ये स यथा किं ध्याने येन न ध्येयः किं वा किं ना
 सि यत्तमोः ॥ किं वा येन न तमो नमः शिवाये
 त्यादिमेष पशुमर्शे नु यतयो दमित तत्तदा प्रक
 शत्रुपन भवति तर्हि न किंचिदेव तेन कस्या
 दृशः पंथाः कापीयः क्रिया कसोस्ति येन तं प्राप्य
 नो भवति सिवायपि सर्वा तद्विषये च सर्वमनः सं
 कल्पात्मकं ध्यानमपि तदा लं वने मेव अतः अप्र
 यासं सर्वदेव तत्तदा जाताः स्मः अत एव सर्वद
 शासु प्रविता यमये ध्यात पवतो पितरस्यै रसः
 सतोः सहस्रेण त्वयि मे भववर्थताम् ॥ शरी
 रवा अत्र नो भ्यापोरेः सर्वैरेव मासकैर्यतो भगव
 ते वा विप्रस्यते तेन प्रयामित पवशत च सर्वदशा
 सप्रस्फुरंश्चिपः साधो भगवान् यथाक्रमे प्र
 चितो यमये ध्यातः पतितो पितश्चैतयै रसः अभिने
 देशः तद्विषये मम यः स्मितः सशतशाखः प्रवर्ध
 ता अतश्च नमोनिः शेषधीपत्रिमास्तयमयात्म
 ने नाथाय स्याणवेतभ्य नागयतापवीतिने ॥

भ.
५

तुभ्यं स्थाणवे अविनाशमानैक रूपाय नमः कीदृ
शाय नागो वासुकिः यत्तौ पवीते यस्य तस्मै शर्म
कृतिमतेऽपि चित्रे यस्मिन् दृष्टोऽसि मनोरथगतोऽपि
वा परमार्थफलं नाशय परिपूर्णं प्रयत्नसि रतिष्मि
त्वा पूर्णं एव भगवानित्याह निःशेषाणो ब्रह्मादि
कीदृता नानि शेषाश्च पियः संविदस्ता एव चोच्यन्ते
त्वा त्रिमालाः पतिं यत्तयः तासां यो लयः पूर्णदेता
त्मनि विभ्रंतिः तन्मय आत्मा यस्य तस्मै स्थाणवे न
रदत्तकल्पः पद्मवमालय प्रकृतो भवति यत नमो
स्कृति समुचितं प्रथनामह प्रज्ञानतिमिरस्के क
सौष्ठवं संस्मृतिस्तव भवत न तस्मादेन प्रसादः के
यतामयि १५ प्रज्ञाने शिवे कात्यातिरेकतिमिरं
प्रभा चक्षरा चरकते न हेन प्रदर्शको दोषः तस्य
विह्वलस्य विमर्शात्मा तत्संस्मृतिरेव एकं गोष्ठ
यं प्रशमोपायः तस्मान्न त्प्रसादेन न तदेकाग्रमय
त्वापादेन न प्रसादः क्रियतां आख्याति कालेषु प्र
शमनेन नैर्दत्तमा प्रीयतां पुनरपि भक्तिभरा वि
ष्टतत्प्रसादेनोचितोस्तुतिमदा नमः शायनिः शो
षपुरुषार्थ प्रसादकः प्रणतयः प्रणामेऽपि यदीय
इह भीमतो ११ भीमतो न तद्विदो यदीयः प्राग्व्यास्य
समावेशात्मा प्रणामोऽपि निःशेषमभोगाय वर्ग
त्मनः पुरुषार्थस्य संपादकत्वात् तदा लंकारकत्वात्
एतद्यः पद्म तपा समाप्रयजीयः भूयो भूयः तस्मै
इशाये वै विधा लोकि कसा तं माय नमः प्रकृते च न

न मयेभीमेभवोभोपोनिलेपः खलापादसो भ
 क्रिचिंतामीणशावततः प्राणनकिंजिते २९ उरुत
 रक्षेशमयेसंसारोदोः खानिप्रापिदैविकास्प
 तापावावपादांसिमकरादयस्तेषांसांमदेमग्रेः नि
 रवेशेषंकजितैः ततएवतन्मथादेवसंसारोपि
 मथात् सर्वस्यविद्यशरणास्यसंबन्धिनभक्तिचिं
 तामाणितादिभ - अकस्मादेवप्राप्यकिंयत्
 कृशादिनजितेनाभिभूतकिंयश्चभोगापवगादि
 नजितेनप्राप्तंसर्वमभीष्टंभयगिरितत्त्वमेवेत्यर्थः
 तथाचनेदिमहाकालदीनांतत्रदभीष्टावाप्तिरा
 गमेषुश्रूयते भक्तिरेवचभगवत्तत्परितोनेहेत
 नांमदेवत्याह निरावरणानिहं हनिश्चलत्तानसं
 पदां ज्ञेयोमिकलकेर्षेतयतोज्ञानेति श्रुजटे ३०
 किलेतागमे एवेकिलाम्रायेस्यत्यते आवरणादा
 ख्यात्मात्मनोनिष्क्रान्तिस्तंदापरमाहेतुरपानिश्च
 ताचअकंपाज्ञानसंप्रयेषांतेषामेवश्रुजटेज्ञेयोभ
 वसिस्वप्रकाशतयासुरासि प्रतःकेर्षेतलोकर्त
 रायवमहात्मानः येसांयशंपपतिसामेदेनसुरत
 प्रत्यभिज्ञानेति ततश्च निर्गुणोपिगुणज्ञानेज्ञेयप
 कोजयत्यतः निष्कामोपिप्रकृमायःकामनानो
 परंफलं ३१ प्रोक्तज्ञानात्मकगुणावभासिनोपक
 ग्रहितीयः प्रजप्रनादिः निर्गुणोपिसत्तादिगुणां
 हृमूर्तिरपिज्ञेयोज्ञानेशकः सामेदेनसुराते तर्ष
 परिपूर्णानंदनिर्भरताकामेभ्यःकामनाभ्योपिनि।

भ
१०

क्रांतीपि प्रकृतावस्तु सौंदर्येण सर्वाणां कामनां
परिपूर्णफलसर्वदिक्कामनास्तनतद्भोगात्मक
फलयोगिसोपि भोक्तृत्वमत्कारप्रवेपयति कप
रमानंददोषवशांति तदुक्तमस्मत्प्रभुपादैः फ
लक्रियाणां सर्वताविधानाय यंततस्तदयेतेद्व
फले सर्वोपेयुनरतेषां मूलास्थितिः स्यादनवस्य
येवेति प्रपिशहोविरोधं यत्तु प्रयमपि भावत
प्रमामाया प्रकषित्वाद् श्रीरत्नामृतलाभाय कि
ष्टयत्र न कैः सरेः तत्तीरोददमैश्च यंतवैवमहजं
विभोयत्तीरोदेलताः कौस्तुभपाणिजातादीनां
त्नाताममृतस्य चलाभाय उपेक्षादिभिः कैः सरेः
न किं सर्वैरेव कदर्थनानुभूतानस्य तादृशस्य
स्वयं निधेः तीरोदस्य प्रदायकं मयैव देविभोतवे
वसदने प्रमत्त प्रागधना सहस्रैरपिनोपार्ज
नीये भवति भवते वोयमत्यमर्त्यतीरोदस्यैव
नराणां तत्तु तन्नमाभक्तान्तराणामुक्ते भवते म
वतेवते स्तुता प्रमाचददनेशं भवे शं भवे भवे १-
हे भवते तत्तु शं भवे नमः कीदृशाय भक्ताय ल
क्षितानां तन्त्राणामुक्ते भवते निजप्रयेकात्म्यमुक्तिरूप
तया स्मरते तथा स्तुतोपलक्षितानां प्रवेत सर्व
भये म्योरक्षां ऊर्वते तथा नृत्वास्तुत्यादेस्तना उप
मत्सु मरुत प्रभृतिभ्यश्च भवे संसारे शोभोगसं
पर्यं प्रभवे प्रभवनिमित्तं ददते मोक्षपर्यवसि
तं भोगं प्रयत्नतरार्थः न केवलं स मुत्तराणामाता
ना

बुभूत्सु लोचनया मीष्टं संपाद्यते पावत जीवन्मुक्ता
 नामपीत्याह सर्वज्ञः सर्वरुत्सर्वमपीति ज्ञानशालि
 ने वेद्ये किं कर्म वा नाशना न मायया घटे ॥ सर्व
 ज्ञः सर्वकर्तृसमावृत्तमेव चिदात्मा सर्वमसीति ह
 शाज्ञानेन न ये शाले ते ते षोडशेयं ज्ञेयं कार्यं क्रिया रूपं
 वार्कितादृगास्त्रियज्ञयाश्चानेनायनाघते सर्वमेवै
 षो वैद्यात्मेन दर्शयते इत्यर्थः एवंच सर्वत्र सर्वात्मक
 माहेश्वर्यप्रज्ञा जीवन्मुक्तिं प्रलंबापरमेष्ठिप्रमादा
 नामियतया यतः इच्छायापवयस्यैरेफलं लोकत्र
 यात्मकं तस्य तेनायकार्याणो कोवर्तिनः कियती गतेः ३२
 इच्छामात्रेण विभवा भवति भवात्मके लोकत्रितये
 विधमेतस्य कार्याणो यत्तन्निर्वृत्यो नावस्थानां किं
 यती किपरिदेदा गतिः प्रसूतिरिमेतत् कोवर्तिन
 कश्चित् अतकोमेवेतत् इत्यतिशयोक्तिपरमेतत्
 भगवतो यत्तन्निर्वृत्येते किंचित् पश्यन्मोधावती
 निवहा कार्यस्यात्र कर्मता नैकवलेत दीय कार्य
 स्फुरोत्तातमशकः पावववैश्वर्यात्मकज्ञानमहि
 मापीत्याह ब्रह्मादयो पितृस्य कर्मसोपानमालयं
 उपश्रु परिधावन्तिलज्जं धाम नमामि ते ॥ ब्रह्मावि
 स्फुरोत्तादयो पितृस्य तद्वित्तं धाम पदं लज्जं कर्म।
 सोपानमालया तत्तदनुबुद्धानपरं यशसिः उपश्रु
 परिशतिः उत्तरोत्तरं प्रयत्नाधिकप्रकर्षवाक्याया
 वतिन कामाधि विप्रोति भजेते न हि सर्वसामान्ये
 परमेष्ठिपदे काश्चित् कर्षयोगास्तत्तरोत्तरप्रक

भ
११

षाभिलाषकैः कथेतस्याप्यनेति ज्ञानमाहात्म्य
 मपि मादेष्टरमपरिच्छेयमेव किंचित्कृत्तरेवेर्म
 भंगोयदेतेत्रस्तादयश्यादे प्रयंत्ररुमहेइयं
 सूर्यावेदममाविमौ इतिशक्तिनतापस्यप्रुषि
 तापातेसोभवः ३५ प्रयंत्ररुमहेइति विसुरुदसदाशि
 वशिवाबुपलक्षयति तेनतनतत्तृष्टीस्यत्यादिमे
 तकार्यकारिणोयेत्रस्तादयः यश्चमहेइः सगधि
 सेस्थितः योचजगतः प्रकाशाप्यायनव्यापकरी
 तेनास्थितोसूर्यावेदसमाविम्वेप्रकारममद
 पियक्तिंचित् मदाविभूतिपुक्तंतत्सर्वयस्यशक्ते
 सामर्थ्यंइयालतारवप्रुषितासंज्ञानप्रुषमात्रा
 तयास्फुरिताननफलितानसर्वस्यप्रुषकल्पस्यप
 रमेष्टराभेदशक्तिरेवलोकोत्तरचकारमयीफलं
 यथाकंष्ट्रेशास्तेसमावेशचर्चायां सवित्तिफ
 लभेदोत्रनप्रकल्पमनीषिभिरिति यस्यैवेवश
 क्तिनताप्रुषितासष्ट्रव्याख्यातसतरोभवःपा
 त प्रस्मात् मितत्रस्तास्फुपामासेकल्पसेपकाद
 तत स्तुतंचमया संवत्ताः सर्वकर्तारोत्रस्ताद्यभुव
 नेष्टराः यत्रैतेबुद्धपायेतेवोधावित्रंशिवंस्तुमशति
 तदिष्टमदाव्यापकस्य भूमोनलभ्येतयस्यभांतो
 तः करौरपि हरौरपियस्यातोडांमस्तेस्तुमो
 मते १ तेमदपरमानंदसमयंपरमेष्टरंस्तुमःस
 माविशामःकीटशयस्यभांतोतः करौः चिरका
 लेपरममहत्त्वभावनायोगप्रकर्षेणातिष्ठादिरपिभूमोवेप्रुत्पामो
 गोनलभ्यते ॥

तथा हरीरसिप्रतिविप्रकृष्टमधानेभावनाक्रमे।
 एगकद्रिपियसुप्रेतः देयसमानिः कालकृतसु
 र्वापरकोदिश्चनलभ्यते निराकृतितेन देशकला
 योगात् प्रतपवग्राकृतिसत्तेन भगवदनेघराप
 रभ्रांतोतः करणाउक्ताः किंचप्रतपावसेरजल
 मध्येसेकाभावभासितजालाकृतिसत्तेपिय
 स्रवस्त्रविस्त्रप्रभृतिभिस्त्राविकतदीयमासुत्ताप
 र्यालोचनाभ्रांतचित्तरेतिषादिः परिकेदोनलज्व
 तिपोराणि कोप्यर्थेनेन स्पष्टः प्रपिचयस्यसर्व
 धीभ्रमोपिमहाभाषात्मानलभ्यतेनपरिच्छिद्यते
 सर्वपदादिब्रह्मविस्त्रुहशामापायामोहिताः त
 तपवभ्रांतारः करणैरिसुक्तंयत्रनदीयमाशक्ति
 रण्यनुपलभ्यतेनपरिच्छिद्यते तत्रसकथंपरिच्छेयः
 स्यादिति हरा रपिप्रधुधाराधिरुदैरपिधनात्रिता
 दिभिः यस्यातः परिच्छेददर्शमोनलभ्यतपवयस्त
 भक्तिशाशालीसमर्वावस्यासंभगवदभेरावष्टभ
 मयपवेत्ताशयेनाह नमःस्तुतास्तुतोप्यानेदर्श
 नेस्पर्शनेनया प्रभोचाननरहंदायदयितायकप
 र्दिने ५ कपर्दिनेमहादेवायदवितायपरमवह
 भायनमः कीदृशायस्तुतोनामग्रहणे स्तुतोत्तर
 धभावनेप्यानेतदेकतानतात्सनिर्शितनेदर्शने
 तदनेतरभाविनिसात्ताकोरेस्पर्शनतदिश्रान्तोर्प
 मोतदेकोत्पत्ताभेयदासर्वभवत्तयतात्सर्वदा
 सर्वैरिप्यतिषुसृष्टयविश्रान्तात्मिकायां प्रोतो

५
१२
१२

चानेदहंदायपराह्लादस्फारूपायलोकिंकोपि
 दयितः स्मृतादिप्रशान्तिर्ष्य तेभ्रुकमेणाधिका
 धिकंमुत्तयति परमेश्वरस्तु सर्वत्रभ्रन्मूनाधिक
 परिपूर्णानंदमयपवेत्यर्थशक्तिमूलोत्पत्तिरे
 कधनिः यतश्च सर्वदशासानंदहृन्दात्मकमहे
 श्वरमयनैवस्फुरति ततः किंस्मेयेनेतिसत्तापि
 मनसापरमेश्वर स्मेयेनत्वन्मयोस्मीतिसामि
 नात्मनिकिमुदा ३८ तन्नत्तृष्टादिकारित्रस्तादिय
 देपिविनाशिनियः सयोगार्थेनेनकिंनकिंचिदे
 तिमनसासत्तापिनिश्चितापिहेपरमेश्वरविद्या
 निशापिन तत्तत्तत्प्रत्यभिज्ञावशोमिषितेनन
 न्नयोस्मीतिसयेममहाभिमानात्मनायासतद्वर्षः
 तयाकिमहसस्मिनेवप्रात्मनिमासिने प्रपित्तमा
 मिन प्रीपतमामि परिपूर्णतयास्फुरास्पवेत्यर्थः
 यदासर्वाभिमानान् नरुदण्यफेतन्नयोस्मीतिस
 येनजतिमयामुदाकप्यमेवद्रुसतोपदात्मयेव
 नमामिनवते एवविधाभिमानेनापित्वेवविश्र
 मासीत्याह चिंतयितापिकर्तव्यकीटीश्रितस्यचाप
 लात विश्रास्यभवभावकेचिदानेदेरमेभ्यः ३८
 साभाविकं चित्तोवत्सात ३८ मयमयात्तत्रािमदे
 प्राप्तेमनोरथं यस्मैदास्यामिमोदिष्येइत्यादिकानि
 विरामप्रवृत्ताः कर्तव्यपरस्पराः चिंतायितासंकल्पा
 पि प्रतपवयणाभोष्टममुलेपवमानात् ज्ञानकि
 येस्फुटेपवसिद्धे सर्वसजीवतश्चिप्रत्यभिज्ञानानि
 एतव ॥

स्तुततपरामर्शदिशाहेभव भवकचित्ततमेत
 न्यमेवपरिपूर्णानन्दः तत्रविश्राम्यन् अहंभू
 शंरमे वासपर्यंतमपिविद्येनदानंदरसस्तुत
 मेवानभवात्स्थितः यथोक्तप्रत्यभिज्ञायो सर्वोम
 मायविभवश्चेवेपरिज्ञानतः विद्यात्मनोविक
 त्यानाप्रसंगेभिममदेशात्ततिप्रथमसौकविक।
 त्यात्मकवित्तप्रशमनक्रमेणोवपरततप्रवेशोर्ध
 योयउक्तस्ततोयेसातिशयउपायोयर्थानमपि
 मसापिरसस्तुतमेवकरोतिशतिभशंरमेस्तुते
 राशयः केवलतउपायक्रमेण प्रहसुपायः पुरी
 दमासादयतीतितथैवेदस्मोत्रकोरणाक्रमेणोक्त
 दितोभावः चित्ताचित्तेत्यपपादः नचेर्धविमरणा
 मानोपिप्रमेयभावमेतीत्याह सूक्ष्मोसिचेत्रिलो।
 कोयंकलामात्रकयतव स्थलेशकिंसुदर्शनत्र
 स्मादिभिःपिप्रभो ३० यस्त्वेवंप्रणालोर्थावमाशत
 शतिसोकोनोक्ते तत्रेदंततयस्यमेस्वरः परप्रमा
 शेरूपो न कदाचित्प्रमेयतामेति प्रत्यया प्रत्यता
 एरूपस्यकयंयंभवाभवातिभवश्यात्रिलोकी
 प्रस्यकलामात्रपरिमितोशरपास्यात् स्तुततेत
 वस्मादिशिवांतैः नडलस्यः स्यात् पौंद्रिकप्रत्य।
 सेणोवतविषयीकृष्टुः नतद्वेषणकादिशीकाः
 स्यः सर्वथैवापीरब्धेयः सर्वथैवापीरब्धेयः सर्वा
 त्मकविदेकमूर्तिः परमेशस्ततः सर्वशास्त्राणि
 तत्रैवपीरनिष्ठितानिशतितदिचारपरावय्युक्त

म

१३

13

कारिणपव प्रत्यथा वाच्यपरांतमेवेतिनाभा
विष्ठादिदेयदि कः क्लेशदेववाग्नलैष करिष्य
त्सुधीस्तदा ४० वाजलानिनिगूहिततात्त्विकक
त्सरूपतामिवदर्शयेतः शास्त्रकहोलाः वस्तुन
स्वशास्त्राशिशरीरमयत्तातात्त्विकतत्सरूपवे
श्रान्तमेव प्रतोयघेतनाभविष्मनप्रत्यभिस्प
त तर्कवस्तुधीः प्रामाणिकपतद्विचारेक्लेशै
कफलेशवत्सत यद्यपिवस्तुतोविषमयस्तेन
श्राप्येतत्सरूपसाक्षात्कारयिष्यतेपदेशेनसम
प्रसादः क्रियतामैतन्मत्पमास्पीयतां यतस्तत्स
सादेविनामकेनापिध्यानधारणादिक्रियारुमे
रानीदृशाविचाररूपयाकयाविदपिवाबुद्धातं
साक्षात्तयः प्रत्युतसर्वक्रियाबुद्धिप्रत्यस्तमयपवत
त्सरूपंभातिशतितत्प्रत्यस्तमयोयमुक्तपूर्वः
प्रसादः क्रियतामिमेतदाह क्रमेणाकर्मणाकेन
कयावाप्रज्ञायाविभो दृश्योमीत्युपदेशेनप्रसा
दः क्रियतामम ४२ यवेशाद्येनोतरमापिलब्धत
त्साक्षात्कारोपध्यानेपितत्संस्काररुचिनेतत्स
रूपंस्तेनमाह नमोनिरुपकार्यययैलोको
कपोकारिणोसर्वस्यस्पृहणीयायनिस्पृहा
यकपदिने ४२ यातिरिक्तस्योपकर्तः उपकार
सवाश्रुभावानिरुपकार्ययप्रनुपकार्यय प्र
तपवस्पृहणीयाभावानिःस्पृहायकपदिनेज
टिने पतश्चाभिधानेनिःस्पृहोचिनेनपाते ।

पवमनुपकार्ययग्रस्यहापापिव सर्वस्याभीष्ट
 सेषोदेनेनत्रैलोकोकोपकारिणे अतपववस्य
 हणीषायनिकारणामेवसस्यपनिर्मलीभा
 वापादेनेनास्यदनुग्रहीत्रत्वम्यमेवशरीरादिनु
 र्ममरत्यनेनलोकोतरोक्तधवतेभगवतउक्तेर
 थंभक्तिसेपूर्णमात्मानेसामान्योक्तासाधमान
 ग्राह्यग्रहोत्तरेत्तातामेयकार्ययमहतेसतां य
 पानंतफलांभक्तिंवपंतितयमीविभो ५३ देखा
 मिन् सतामनुग्रहीतामोग्रहोत्तरेत्ताताप्र
 रुषता अथवत्तरेत्तातामवत्तरेत्तातामवत्तरेत्तातामव
 तभूतेतोत्तरेत्तातामवत्तरेत्तातामवत्तरेत्तातामव
 पलजप्रभावा महतेतदेभदाय कादायप्रणजना
 य यथात्तरेत्तातामवत्तरेत्तातामवत्तरेत्तातामव
 तिरिक्तफलवाकात्यागेनतयितेवैवयतिवीज
 वैश्वर्येति कीदृशींभक्तिंअनंतपारिब्धिनेतरेत्ता
 वापादेवतदेकावातिरूपफल्यस्यास्तं एवमी
 दृष्ट्यात्तत्सत्यनिधानयापिष्यभक्तानरोहयति
 येतेतत्ताययेवयामोहिताश्मार्ह महेतीयम
 हेमापातवमायिमयाहतः तद्वाननेविलाभे
 पिमुग्धोलोकःलयायते ५५ महेतीदुरतिकुमार्य
 याअध्यानिःमायिन् सत्यगोपनपरहतःग्राह्य
 दिततत्तद्विष्टःमुग्धःतत्ताविवेकीसयायते तद्
 क्रोशासायामपिनतन्मयीभवति तदिष्टं सर्वत्र
 त्वमेवकतेस्मार्ह ग्रामेभवसत्तत्तत्कर्मवाकर्ण

भ
१५
१५

५५

दिवा विष्णुमस्तुस्वतेऽस्तकर्ता तत्रैकको भवान्
हे भव सर्वशिवदिकीदंतप्रमात्संवेधिनिर्ग्र
रंभे व्यापारे यत्किंचित् कर्तृकरणादिश्यमिवा
भाति तत्सर्वकर्मवा तदेव स्वतेऽस्तकर्तः प्रभ
भासनात्मना कियथा भासितत्वेन कार्यं भवत
यदित्येवमितक्रियासाधकतमत्वादिना भा
सितत्वात्कारणादितदस्तु सर्वत्र पुनरत्र नाना क
रकवेचिवात्मना स्फुरत्यपि तमेवैकः प्रनम्याये
त्तः स्वतेऽस्तकर्ता प्रत्यस्तदा भास्यतां देव अस्वते
व्रतिकथं स्यात् यत्तत्र स्तादीनां सृष्टादौ कर्तृत्वं
तत्तेषां तत्रार्थापितं तदभिमानमात्रतत्वे यत्
क्तं श्रीविद्यापिपतिना उत्तरोत्तरमवग्रहेः पदं पश्य
नोप्यपरमुत्तरस्य यः साधनस्य निजभावनया ग्रहो
हेतरत्र भवतो मरीचयति यत्तत्पलमतः त्रिगुणा
त्रिपरिस्पंदं देहग्रस्तं जगत्तत्र उद्भूतं भवतो न्यस्य
कस्य शक्तिः कथावदा ५९ त्रयाणां सत्तादिगुणा
नोयः प्रकाशप्रकृतिस्थिमात्मा त्रिविधः परिस्पंदः
तस्याणि यानि देहप्राणपर्यष्टकगतानि शीतो
स्मृत्सा सुखदः खरा गेहवजनने मरणानि देह
नितैः प्रसूमात्मसाकृते जगत्तत्र जागरसमस्तु
साविष्टं मंतवक्तु उद्भूतं तर्थातीतपदमवलंब
पितं तदेवाकार्यस्य मंत्रमदेशरादिभूमिप्रमा।
हात्म्यं जकाशक्तिः सामर्थ्यरूपापि वापि वा न
जिहृत्तायात्मना न्यस्य कस्यापि कदापि न इत्ते ॥

आचार्यदेहमस्यायशिवः पाशानि कृतं तिरतिश
 तमष्टाचशोत्रं प्रनुष्टुप् सशिवः सात्तात्मैशतेने
 शुक्रवानितियतश्च तमेव विद्यानुष्टुप् हीतपवंत
 देवभावनाभावावेव गुणादिषा विन्याह दोषोपि
 देवोको दोषस्त्वामात्मैयः समास्थितः गुणोपि च
 गुणाः कोत्यस्तोनात्मैयः समास्थितः ५० देदेवविष
 कीशदिपर विषयत्वावानपि यः तदेकम् ५१
 विमर्शमयः सगुणावानेव यस्तपोऽतिमवैराग्या
 दिगुणाशुक्तोऽपि न तद्विमर्शसारः स दोषो शोच्यः ॥
 प्राज्ञापव समास्थितः सम्यक् प्रभेदाय त्यागसमं
 तातस्थितः अभिनिविष्टः अतश्च रागोऽप्यस्तजग
 नायममन्त्रयेव यः स्थितः लोभायापि न मस्तस्मै
 तत्ताभावावनायमे ५२ तस्येव न तत्तयिव फले
 च न मन्त्रयेन न भगवभक्तदेकमेव इत्ययति राग
 स्तस्य लोभः सर्वसवर्गारक्षणं तद्भाभभवत्स
 माविशः प्राज्ञेवने विषयो यस्य ईदृशागलोभात्ता
 तभावनाविषयमुदरतीत्याह अदोमहदिदं कर्म
 देवत्वभवानात्मके आत्रस्तस्मिन्मिस्मिन्नामुक्त
 येधिक्रियेतकः ५३ वेदिकज्योतिष्टोमादिभाव
 नात्मके कर्मणि सर्गप्रदेहि जपवाधिकृतः त्व
 भावनात्मके कर्मणि तत्राप्रजापतेः कर्म्यते त्व
 दिद्वयेव मुन्यर्थे विषयमधिकारिकृतमित्यर्थः श
 त्प्रायतिरेकधनिना प्रप्रतिदत्तं स्नाते यं भगव
 तोयं जयतां प्रभुतरसोऽप्यमते किंच प्राग्भः स

म
 १५
 १५

र्वकार्याणोपर्यंत। सर्वकर्मणो नदेतद्वैतयधि
 ज्ञास्तेवैवेषापियःपधि ५० देरशस्वतंत्रत्वंवि
 देवसर्वेषांभोगापर्यगादिकार्याणोतस्यापरा
 णोचप्रारंभसमाप्तिमथ्यानिवेति यद्यपितत्वं
 विविच्यमाभासयतितथापितदाभासतयाभ
 केःकोपिमदिमास्तीत्याह यावदुत्तरमासादस
 दसगुणाविस्तरः। त्वभक्तिरसपीपूषानाशनाय
 वृष्टप्रपते ५१ यद्युत्तरंयावदुत्तरंहेनाशप्रार्थनी
 यस्यस्ये समोवेशात्मायस्त्वभक्तिरसःसपवपर
 मानंदमयतामीपूषं ततोमन्त्रनकापि यावदु
 तरेकमाकमंश्रासादानोचसर्कारणोप्रापेदसं
 दोहानोसदसगुणानिःसंख्योविस्तरविस्तारं
 दृश्यते त्वभक्तिरेवोत्तरेपक्षःपरमानंद
 संपदोवितरति प्रसाद्योत्पपावःविस्तरति
 शब्दविषयःशब्दश्चित्प्रपत्तेवावशहोत्प
 शब्दविषयेनियतत्वात् यतएवेतेन उपसे
 सतकामायकामायतिमनुत्वेते अवतंसित
 सोमायसोमायसामिनेनमः ५२ सदुत्तमपादे
 व्यासांतंश्रयात्मावर्ततेयः। सामीचिदात्मासदे
 खरःपरशक्तिरूपनिज्ञोतमोगसंगसितसम
 स्तमेयवेदःप्रतपवत्यतिरिक्तार्थनीयार्थभा
 वात् उपसमीपेप्राप्तमेवसेसतकामःसनेद
 चमत्कारनित्यतःप्रतपवपरिपूर्णतात्तवा
 मायातिमूर्तिक्रियावेचिप्रविस्ततितत्त्वतिने

स्वात्मानिप्रययन् यः तस्मै नमः संतरेण कमेर्ण
 र्थः वासेन मम दग्धमन्त्राया यथायाति प्राणामि
 ने शुभं कालं कैलासादिप्रनितप्रवर्तमानप्रमो
 दनिर्भरक्रीडामयं लोकोत्तरं प्रभावं विस्तारयि
 त्रे उमादेहायार्थीरिणो धृतचंद्रकलाभरणाय
 नमः स्तुत्यः मन्त्रायादादितोऽपि व शालेव नो दीप
 नविभावसंश्लेषा सामान्यसुगारनिविष्टतमिस्या
 कृतिसंतोषप्रतिउद्यमैश्चर्यशक्तं अथ वउपसं
 सताभक्तिमनः परिपूर्णस्वरूपप्रचनेन प्रशामि
 ताः सर्वकामाग्रभिलाषा येन ततएव च कामा
 यनिसतन्वते सर्वकालं मोक्षतत्त्वसमाश्लेषमयं
 दर्शयित्वा साधनेन मम स्तुत्यस्य स्मार्थः एव तावद्
 क्रिद्विणपरिरत्नाप्रवणपवास्मितयापित्तयदि
 वशि नैस्माया शक्तिः माविस्मृतस्वरूपं कर्तानि त
 त किमशक्तः करोमीति सर्वज्ञानपवस्यतः सर्वा
 नुग्राहिकाशक्तिः शोकरीशरणं मम ॥ १ ॥ क्रीडामय
 परमेश्वरमायाशक्ता कथयाचितं सुर्या न दशाया
 यामोहितत्वादशक्तः किमहं करोमि न किंचिदिति
 सर्वत्र शरीरमनोवाग्वायारेषु अनयवस्थितः ॥
 शण्डशपवमायमंगृहानः परमेश्वरनियोगतः क
 दिशीकस्य मम गृहयप्रयात्मकत्रेयस्करणाश
 करसंवेधिनीशक्तिः सर्वानुग्रहेकप्रयोजनाश
 रणं सैव माधुनरुद्धायिष्यतीत्यर्थः न चैवं व
 क्यं शं करोनुग्रहेकप्रयोजनः अतस्तु कश्चिदी

भ
१६
१७

सरोमोदकोभवीष्यतीति यतः गुणातीतस्य नि
दिष्टनिःशेषानिशयात्मनः लभ्यते भवऊरोशे
परः प्रतिनिधिस्तव ५५ हे भव प्रकाशोकात्मना
शेषानित्यावस्थित सत्तादिगुणयोगाभावाप्र
मात्राणां नानाता भवति त्वेत गुणातीतः स ते च
चिदेकमूर्तिरिति तादृशस्य तव प्रेशमाशेषिकः
प्रतिनिधिस्तस्योस्ति चितोभेदकस्य कस्याप्यभा
वात् अतः कथं परिपेयके अराशका अतएव य
रमे सूरः स ते च स्तु कता तत्रैकको भवान् इत्यादि
नानिदिष्टनिःशेषानिशयात्माप्रतिपादितसक
लोकार्थस्वभावः नितिष्टे पाठे समसितसर्वानि।
शयः महासामान्ये चिदेकमाशरूपग्रात्मायस्येति
योऽपि अतश्च तवैव वीशिनो मायया कचिद्वस्थाने
विमोक्षमाना तत्प्रकाशायतामेव तारे कंदामः य
दाह निर्देहेन रुपाद्यो च तयात्मनिसति प्रभावये
वेद्यामहेयापि मायया मेययानव ५५ हे प्रभो
हासवत्सल निर्देहे परमाह पश्ये तथादेशकाला
कारेभ्यः उपाधिभ्यो निर्देहे त्वयि मस्य देवे नतपुत्र्य
ष्टकादिदृष्टे ग्रात्मानिसति तथा तेन निश्चितानि
द्यापि ते पिबयमथ ईदृशीं प्रबोधयारामधिराग्र
पि नव वीशिनः प्रमेययामायया वेष्यामहे अतः
स्वामिन् तवैवैतदिदिते कृतं त्वेतथा कुरु यथा प्रयं
माया संस्कारोपि प्रसांकतदामाने शास्यति न डक्तं
मयापि सस्तेत्रे उन्मूलितापिशतशदोलितापि सर
सशः।

गोनासेवाप्रयोदेतिनेत्रैकः शरणेशिवशतिनवे
 तत्प्रशंसनं उरासदेयतः प्रणिमादिगुणावाप्ति
 सदैवैर्यमवक्ष्यः प्रमीभवभवद्भक्तिकल्पणाद
 पपलवः ५५ प्रणिमाद्यवाप्तिः प्रस्तादीनांसदैवैर्य
 सदाशिवादीनामवक्ष्यः अदात्मनोरत्येतेष्वद्भक्ति
 कल्पहृत्ताप्यपहृत्वाः नतक्रसमानिफलानिवाक
 सुमंयस्यनव्यक्तिमयत्तं फलं तत्तन्मयेतेव यत
 श्र भवक्ष्यस्तद्वक्त्रेः पल्लवः ततोभवद्भक्तिभाट
 मस्माकं तत्प्रसादात्माया संस्कारोवर्षेण नक्षतीति
 प्राशयशेषः उक्तं च विज्ञानभेदे भक्तदेकाहिर
 क्रस्यपादृशीजायेतमतिः साशक्तिः शाकरीनि
 त्यंभावयेतां नतः शिवशति एवं भक्तादेकोतेजि
 नोगलिततिः शेषदेहसंस्कारं मदेक्षरतन्मयता
 मेवाशंसनाह यायादिऊनतासि सर्वः कैलेभ
 वन्मयः शतिलजोपिकदिनेलया मेतायकशान्तं
 दिशते शतिदिक् देशः यः कोम्रमूयात्मादेशः कि
 यात्मावाकालः ससर्वः शेषमानताश्चिदेकात्मैवे
 येन नम्रायेन लजोपि आसादितोपिविद्यमयात्त
 कदिकादातस्थभेगलितसत्सतमदेहसंस्कारा
 कलाविज्ञे तदात्मसभावं कदाशामरत्येन शायस
 मिन्दमाना मादेशतामिति गारूपी च यप्रणय
 निर्भराक्तिः पुनरपि भक्तिभेरेण नमस्कृतं माह न
 मः प्रसनसदातमानं मेकनिवासिने भूयिभक्तिम
 तां गायमहादंसायशंभवे ५६ शंभवेमहादंसाय

५३

म
१३

१७

नमः हे सत्तेषां स्वतः महतेन सर्वदेवज्ञा रुद्रायेर्त्त
 पा सर्वपवद्विप्रसातारः सोचितसर्गसंसाररूप
 हानसमादानयर्मताहेमाः शोभुस्तेषामपि
 सर्गसंसारकृदिति महादेसः अतएव श्रीसंबदे
 शिवोयर्मणाहेसस्तु इत्युपरुम्प आत्मावेहेसर
 त्या फर्केकी दृशायशेभवे प्रसनेभवभक्तिभरेण
 ताविकेयेनिः संशयेयत् सहृतानां तभवनात्म
 कभयचरितानां मानसचेतस्तत्रैकस्मिन्निवसते
 प्राश्रुदितात्मतेन स्फुरतिताळीत्येनयस्तस्मैतर्प
 भूरिः महतीविष्वेविद्यात्मा मायाभूतिः विभ
 वः तयासितेसंबदे पुंगेज्ञानक्रियात्मकशक्तिः
 येयस्यतस्मै महादेसायसनमानसाख्यसोनि
 कीसीभूरिभूरिवत् सितांगोभवतीत्यनुरणना
 र्थः अतश्च सतोदततमस्तोतिः सुहाशेषभवेय
 नातद्दोषदीपिका मेस्तनायतमभक्तिदीपिका ५५
 हेनाय तद्भक्तिरेवप्रकाशकत्वादीयशिखान्तदो
 यस्यभवदीयमहाप्रकाशस्यदीपिकास्तु अभियं
 निकास्तु कीदृश्यसो सताउदतातमस्तोतिः अर्था
 तिकदर्थनायया तथास्तुष्टुप्रशेषभवेयनंसं।
 सारदारु ययाः दीपशिखाकृतकजुलात्मकता।
 मस्तोतिरदग्यसमस्तवर्तिः चटादिप्रकाशयत्
 तोविलक्षणयेतद्दोषदीपिकोतिव्यतिरेकालेर्क
 रः पुनरपिप्रपणान्तरेणाविमृशानर विमृष्टानेक
 महीजगर्भत्रैलोक्यनाटकं प्रस्ताव्यहरसंदर्भतर्त :

कोमः कविः क्षमः ५ देह विद्यसेहरणपरम
 वाभवातिभव रूपं त्रैलोक्योवागंगर्हयसात्तिका
 दिवि विथयमयोगानाटकमिव अभिनयका
 व्यमिव प्रस्तावप्रकल्पसंदर्भप्रशमयिते ततोर्म
 कः कविः प्रजापतिः क्षमः न कश्चिदित्यर्थः कीदृ
 शो विष्टमुमादिते अनेकं मतां तत्वेन प्रदर्शय
 नानाभावा नो बीजे माया प्रकृतादिगर्भतयस्य न
 दकाख्ये च काव्यविशेषे प्रस्तावनायां सुखसंधि
 नाप्रस्तावसंदेयेणोपासिष्यसंदर्भे निर्वहणसं
 धिना निर्वहयिते कश्चिदेव धारायि रूढः कविः श
 को भवति न सर्वः यदाहुः नाटक कीटक नाटकं
 विसृष्ट - - संवेधबीजादिकमयस्मिन्ने
 यौ - गर्भावमर्शनिर्वहण - - -

नाट्यलाभादिः प्रयोजनादीनि गर्भसंयौनि
 क्षिप्येते यदाह भूतमृतिः बीजे विंडा यता।
 काचप्रकरी कार्यमेव च अर्थप्रकृतयः पंच
 गर्भसंयौ व्यवस्थिता इति पद्योऽस्य प्रदर्शय
 मानः प्रथमैतत्प्रमानयत्प्रकृतानुपयोगी
 तिनोक्ते यतो नायः कश्चिदेव कर्तुं क्षमः ततः
 नमः सदमतां कर्तुं प्रसत्तं सत्तमेव वा सत्तं वा।
 या सत्तं शययैषैषैकशालिने ६ सत्ताविद्य
 माननो जगहर्तिना मर्यानां प्रसत्तं संसृ
 १ प्रसत्तावासंयतनाम् ॥ ॥

॥ ॥ ॥

भ

१८

१४

प्रसिद्धायाश्चुत्मानां सन्ते पुनर्जनने कर्तुं सन्ते श
य पुनन्यापेक्षसामर्थ्याय तस्याप्रसन्ताणां सर्व
सामेव ब्रह्मादीनां यानि प्रापय्येष्टयाणि अत्रा
दविनाशविभवः तैस्त्रिभिर्देवस्फुरभिः एकः शु
द्धियः शान्तते स्मावृते यस्तस्मै भस्मति शयप्रका
शिततात्त्विकस्वरूपं भगवते पुनरपि स्तोतमा।
ह त्रैलोक्येऽप्यत्रयोपादानानन्दः कश्चिदीदृश्यते स
विदुष्यस्यते वंदे देवमानंदसागरे व्याख्यातस
पेत्रैलोक्येऽप्यवानितियः कश्चित् प्रशिवात् स
कलप्रमानपर्यंतमानंदः स्फुरति स सर्वव्यय
विदुः विप्रणमत्र कीर्त्तय परमानंदसागरमपर्यं
तानंदसमुद्रं वंदे सगविशामि रंयं च तत्तमरिमे
तानंदोऽपि यकाश्रीभावितचितः परमानंदमा।
विश्रितयो गजनः असुपदेशादिगर्वाचिता यशोक्तं
श्रीवित्तानभेरवे नगिपानकृतोत्ता परमानंदं
विजृम्भाणात् भावयेभारितावस्थामहानंदस्ततो
भवेत्तुति यतरदृशो देवस्ततः प्रदो ब्रह्मादयो
यस्याय विमुक्तान् संकथं नमोनमः शिवायेति
जयेत्याह्लादविद्वलाः ६१ विमुक्तान् संकथं कृत्वा
नदेकाश्रीभावेन आदादेन जपावशो मिषितेन
आनंदेन विद्वलाः विस्तृत्य वस्तारः किंच निष्का
मायायिकामानामनंतानां प्रदायिने प्रनादित्वेपि
विद्यमानो भवेत्तु नमोस्तुते परिसृष्टानंदत्वादेव
कामेभ्यः प्रभिलाषेभ्यः मिह्रानायापि विविचरमोगा

पवर्गात्मकानोकात्ममानानो अर्थानोसेपाद।
 काय तथाप्रनादिर्ज्ञेयविषयादिभूतादिनीय
 रूपतेपिनित्येसमित्युक्तमित्यविषयभोग्यभू
 तस्यभोकेचमत्तत्र यस्यकामानसंति सकथेता
 न्ददाति यश्चप्रनादी ग्रानदनशीलः सकथेवि
 स्यभोक्तास्यादिति विरोधात्कारणः किंच स्तम
 सिभुवनारंभमूलप्रकृतिमीश्वरं लिप्तेरत्रापका
 रेकेयतः संपूर्णधर्मणः त्रिभुवनेन प्राग्वत् तदारे
 भमूलप्रकृतिमिति सर्वकारणकारणं प्रतपेवेष
 रेसर्वत्रप्रप्रतिहतसामर्थ्यसंपूर्णः सर्वातिशायी
 धर्मः सातंत्र्यात्मासर्वावयवस्यतस्मान् केद्वयोप
 कारेवोचितैश्चर्यलाभेनालिप्तेरन नाशयेरन
 सर्वदित्रस्तायाः मदेष्टरेणोववितीर्णततदि
 भूतिविरुधः कृताः अपिच महत्त्वार्थकत्वे
 प्रमोक्षेऽमलिनीकृताः सन्नेयसिद्धिर्सीदतिम
 तयस्त्वशिवस्त्वमः ९९ पर्यवासितमशक्तान्
 महत्सगुरुष्वपिप्रथमकृत्वेषुजगदिचारादि
 प्रयोजनसंकटेषुविषयेषुमोक्षेनमायाका
 रेणमलिनीकृताः स्थागिततानिकप्रकाशा
 मतयः संविद्येयसिंस्तेनविमृष्टमात्रेप्रसीदं
 तिमायाकालव्यमुत्तितातत्त्वज्ञानवत्तः जायं
 ते शिवेष्ट्रेयोमयेस्त्वमः प्रभेदेनविमृष्टमः स
 र्वमेतत्तयेवसुकरमित्याह प्रभोभवतपेवद
 प्रभुशक्तिरभंगरा ॥ ॥ ॥

म
॥

यदि कृपाप्रतापेनैत्रैलोक्यस्पर्शयोदयौ रब्धयैव
योजगत्रयलयोदयकृतस्य कियदेतत् प्रत्यस्त
नदेकायतन्यतिभेदशक्तिरेवेत्यर्थः तवचेयमि
रगलं स्वातेयमित्याह ऊर्कर्मपियमुदिश्यदेवस्य
त्सकृतेपरम् सकृत्तस्यापिसोऽकृत्ययतोमयत्रन
सोसिभोः ६८ देवाः कीडादिपरः परमेश्वरपवाहंस
र्वमिदं करोमीति पियाक्रियमासोऽकृत्यितं निधि
दमपि कर्मसकृते यन्नप्रश्नमेधादिसकृत्तमपि
फलाभिलाषमुषितमानसतयाक्रियतेतत्कर्म
ति भगवदभेदभावाभावाभ्यां यत्करणते देवसु
कृतमपि फलाउत्कृतयोवास्तुल्यत्वात् सोसिभो
पित्यनेनानुत्तरं परमेश्वरस्य रूपसोहासात्माभिमु
खीभावेन विप्रशति यत ईदृशास्तमतः पषमुस
गृहीतोसिदृष्टपषकयामिनः इति भक्तिरसाधारत
यस्याधावेति पूजार्हे पषसर्वदशासु चित्तयेन स्फ
रन् मुष्टागृहीतोसिस्तानीकृतयवासि पषवह
होसिमात्ताकृतोपि सर्वदैवचित्तकाशरूपतया
स्फुटमेवासिस्फुरन्तिः प्रतपवन् प्रस्माकंकुषा
सि नकापिस्वरूपे गृहयितेशक्तौ चित्तसर्वसम्पाकृत
नयेमव चकामत् स्थितमोहेशनसततोदितत्
त्समावेशात्मना भक्तिरसेन ये ग्रामाताः प्रदीपि
नंसविदः ते पूजार्हे महादेवेधावेति राभसेन प्रनु
सरेति सर्वदशासु सर्वतं प्रनुप्रविज्ञाध्याति
अवधानेयराशेति प्रतपवयमाः परद्विगा

पूर्णाः विद्वद्वाच्याश्च किंच समस्तमप्यनः सा
 मोऽश्रुतः परतः परं यस्य वेदान्तिकास्तैः समो
 गंभीरसुन्दरी ॥ दृगादिवेदत्रयस्य परं श्रुतं
 दमेदविमर्शमयं बोधादित्यतिमात्मकप्रण
 वतेजोऽप्येततोऽपि परं बोधादित्यप्येतोऽस्तु सः य
 स्यैवेदान्तिकाऽज्ञाननियोगः कर्मकांडे देवता
 कांश्चान्नकांश्चावेकवाक्यताज्ञानस्यैवेद
 वशात्पत्नान् गंभीरा विज्ञानमानेदेव ह्येति वेदो
 नेऽप्रतिपादितदृष्ट्या परमानंदविश्रान्तिप्रदत्तं
 त्सुन्दरीपदमभिदधतोऽयमाशयः यन्नियोगश्चा
 ज्ञान्मायैवेदार्थः सन्नियोक्तारिप्रज्ञातरिसति ३
 यप्यते प्रत्यक्षाजः स्पृशहस्यमहायन्तार्थवत्ते
 नियोक्तृत्वे वा स्यात् नियोक्तृत्वं च भगवतो गाय
 त्रैवोक्तमपि श्रोत्रियैस्तस्माच्च वेत्त्यते यदभिधाय
 भ्रातिमित्यपपाठः यथा परमेस्वरस्तत्तद्देदसा
 दिनाशास्त्रोष्ट्रं भ्रातिमुद्गाद्यभिदन् ज्ञानानंदे
 विद्वतोति तथा प्रस्माकमपि माया मुद्गावित्तं
 भिन्नाज्ञानानंदमेव प्रकाशयति त्वाद ॥ यस्या
 प्राप्येत्पर्यंतविशेषः केर्मनोरथैः मायामे
 कनिमेषेण मूलं स्तोपात्तनः शिवः ॥ यस्याः
 विदमेदाप्रज्ञात्मनो मायायाः पर्यंतस्य विशेष
 परकाष्ठाविदहयमयता प्राप्तिस्तत्तत्तः कैः
 च स्नादिभिः प्रमादभिः कैः ॥ ॥

॥ ॥ ॥

भ
२१
२०

मनोरथैः प्राप्येत् सर्वस्मन् मनोरथानामप्यविषयः
तां मायां पकनिमेषेण मुसुन सृष्टोन्मेषमात्रे
गौतापहरन् शिवः श्रियप्रोदः नः प्रसन्नान् पातमा
या संस्कारगोचरादुत्तत यथा प्रख्यातिर्नाम्नापि ना
वतिष्ठते मायापर्यंतविशेषोपाभाभक्तिभानामेव
दर्शने याम् तत्प्रकटवति वैराग्यस्य गतिं पूर्वाज्ञा
नस्य परमो श्रियं नैऋदस्य परो कोटिं कोटिं विभु
तोत्तप्रभुः प्रभो ॥ हे प्रभो परमेश्वर वैराग्यस्य वि
षयवैराग्यस्य पूर्वाकाष्ठाशान्तोसदाशिवोदितपद
मपि तन्नावन्मयमानानागतं प्रतीतिं तथा ज्ञान
स्य तत्तावदोपस्य परमः वैराग्यवृत्ताकूलपाश्र्वप
तादृक्कसितज्ञानदाया विद्योतीरो विषयमयति
दानेदसत्त्वं सत्त्वं सत्तावभासरपरमादयसा
त्मप्रशारणो श्रियं परो विभूर्ति नथारैऋदस्य यथो
क्तज्ञानलक्ष्मीशमपायात्तैवरागैऋदस्य वपरा
पाराधिऋताकोटिसकलमुद्रामंत्रध्यानायपर
सनरुपायदाहस्यकाश्रित प्रपरोत्तं भवतत्तं सर्व
तः प्रकृतेर्यत्तं यैरुपायाः प्रतमं ते रत्ने तानविदं
तितेति एवं मीटशीनिः सृदत्तस्य परो कोटिं वि
श्रान्तियविभतिवहति तेषां मायापरहस्यानां प्रभुः
निरांतास्तनस्यतिगायमागीयते यस्याधिपाने
नः प्रोदकं रति यवमाता विचरलजेनियोगारूपे
स्तत्ताविधिवाक्यार्थपक्षस्यापि मेश्वरत्वेव तमभि
धते विधिगदिस्यतातोमिविषयपरमेश्वर धर्म

शानः प्रवृत्तयस्तत्तेन सक्तो भवेत् ॥ यजेतेन हि ।
 स्यादित्यादि श्रयोपोविधिः कर्तव्येतरप्रविभागाः आ
 दिरितितस्मिन्विधो विधाता ग्रन्थो विविदिता र्घ्यनि
 ष्यत्पाततफलादिर्भावः सर्वोपितमेव सतत्रचिरा
 त्पातया विधादिश्रयतया भाससेरत्यर्थः प्रत्यया
 विद्यस्य यो धर्मशामो विवित्रसभावपरिस्पन्दः प्रवृ
 त्तः स यदि न ततः तत्कृतो भवेत् ततो विना नैव भवे
 त् प्रकाशमिति विना कस्याप्यप्रकाशनादित्यर्थः
 यदाहः क्रमेण विदः तमेव भातमनुभातिसर्वतस्य
 भासा संवेमिदविभातीति विधिनेव भावनपि क्षो
 पिकृतो नरः यदि क्रमेणानुसारेण सर्वभगवत्स
 र्वतस्सकर्मकांते पुजानमेव नोपदिश्यते कथं
 च ज्ञानकांते पुतदेव निषिध्यत इति सेशमयति स्त
 तिहोरेण नमस्ते भवसे भ्रातृभातिसुद्राया भिन्दते
 ज्ञानानन्दं च निहृदं देवसुखाविहगते ददेव सतत्र
 चेष्टित भवेत्संसारये संभ्राताः तेषां याशक्तिवशा
 दामूराः ततएव च भेदा सक्तत्वा कर्मनिष्ठाः तेषां पू
 र्वकक्षायां ताता भेदभ्रातिसुद्राया सिद्धांतकक्षाया
 भिन्दते धंसकाय नया ज्ञानानन्दे परमादयस्य वि
 ज्ञानमाने दामयं सता प्रथमे रदस्य तादयो ध्यां प्र
 ति प्राप्ता यपं श्रायो गणां प्रति विहगते सुदो ऊर्वते तु
 भ्यं नमः पवंचयसुर्वपदतया कर्मकांटे सरूपं भ
 गवता देयते न दर्शिते न देवमूढैरुपादेयते नाभ्य
 पगम्य ज्ञानकांटे रस्यां यदा दत्तमुच्यते प्रयवाभा

म
२१
२१

वते वसुधादि कृत्य चतस्रश्चरत्तायै मेता दृशा
 सा सर्वतो व्यामोदिताः स्थापिताः वरासः प्रतश्चे
 दृशानामस्माकमुन्नेषमात्रेणोवमार्या सुस्मासी
 तर्थाः प्रसामात्यैषां तेषां प्रभुरित्याह वस्तुणापि
 भवान्ब्रह्मकल्पेने शस्त्रमीशितः जगत्कल्याण
 कल्याणो कियत्वमिति वेत्ति कः जगतो विषयस्य म
 धेय कल्याणमीश सदाशिवशिवाः तेषामपि
 कल्याणपूर्णविदार्नदशनसात्मप्रथनेन प्रउ
 ग्राहकं कियत्मादात्म्यमित्येन को वेत्ति प्रपरिद्वे
 यमादिमासीतर्थाः यतो ब्रह्मणापि महाप्रकाश
 रपस्यैव दानपोस्यस्य भवान् ब्रह्मसात्ते अशाकि
 मयत्वेनोत्कृष्टोसि विषयनिर्माणशक्तिर्दानेन
 हृदकश्च यदुक्तं मम योनिर्मदद्ब्रह्म तस्मिन्
 भेदधाम्यहे संभवः सर्वभूतानां ततो भवति भ
 रतेति तथा नष्टं सकामिदं नाशय परं ब्रह्म फल
 क्रियत न त्पोरुषीनि यो कीचन्नस्या तद्भक्ति सं
 दरीशति तथा कस्य ब्रह्मादेः शिवांतस्य ईशित
 स्त्वेन ईशः प्रपितु सर्वस्यैव स्वामी प्रतश्च कि
 मयैवं धुभिः किंच ससद्भिः सामिभिस्तथा
 सर्वस्यानेममेषां तेषां यदुक्ता भवार्णवात् दे
 ईश प्रभव नशील सर्वेषां मित्रादिवेधुनां स्या
 ने प्रसंगे मम त्वत्तु उपकर्तव्यं सर्वं करोषि य
 तो उरुत्तर भवार्णवोदरगो जगतोऽस्य शक्तं
 त्वं सेपादयसि प्रतः किमन्यैः वेधादिभिः ॥

एवं गाढ भक्ति भरो निमित्त पण्य मत्त च वेणाह
 र्णित ग्राह जयेति मोह मायादि मत्त संता लनत्त
 माः शैव योग वला कृष्ट दिव्य पीपूष विरुषः मोहः
 ग्राह्याति रासावं मल माया मायीये ग्रादिशब्दात्
 र्मे पक्षी मलानां सम्यक् कत्ता लने उल्लंघने शक्ताः
 शैव योग वलेन मादे स्रसमावेश प्रकर्षण ग्रा
 ह्णसाः मायोदायात् दृग्देवानीताः दिव्य पीपूष
 विरुषः परमानन्द कणाग्रि जयेत् सर्वोत्कर्ष
 लावर्तते यवमपि यथा नावसरेषु सर्वदा समावे
 शायेव मे मती रुचो गीतीः कारयेदिता शंस ग्राह
 गाय गीयते यस्यापि योतेजः प्रचोदके चोदयद
 पिकश्चिनः सपियः सत्ये प्रभुः यस्यामहेशितः को
 धादिमस्य संवेधिते जोर्वरमोतिः वाक्शक्तिर्य
 गाय ग्रावेदमाश्रयिषां सर्व प्रमातरण मतीनां चो।
 दकेतत कर्तया यव साय ग्राहके गीयते स्मृयते
 सप्रभुः सर्वत्र प्रभव नशीलः कश्चिदस्माकं सुधी
 नवसरो मग्राः पियः सर्वाः उदिरुतीः समावेशा
 त्मनि सत्यये परमेश्वर ग्राह्यायेदयेत् सकृत्
 नात्यव्यापारतयोयसं ग्राहयेत् सत्येश्वरस्य वा
 यमाश्रयः यदेव गायमेवं प्रतिपादितं भगवतो
 विष्णोर्चोदकत्वमहरहः यवभिरनुधामानैरपि
 च मूर्तिप्रोत्रियैः नावबुधत इति न कर्तुं केवेषाम्
 सत्यश्चोदनेन प्रयवाकृतं समावेश शार्थनय
 सामेदमर्को एपि ग्राह्यावपि मामेकाग्रिये

भ
२२

ऊर्वाणायापिवाश्रयनयानेदिमं प्रसन्नः समा
वेशादशासमायाकालेष्वपिशमननिर्मलोभू
तस्यतत्सर्वकरिष्यसि सर्वासुप्रथिष्यादियुर्ते
प्रसर्वसमयमेवस्वरूपविलेवितमेवप्रकर्तयि
ष्यसीत्येतदाह प्रष्टुमूर्तेकिमेकस्यामपिमूर्ते
ननस्थितिं शाश्वतीं ऊरुषेयदातव्यः सर्वकरि
ष्यसि प्रथिष्यादियजमानोताभिः मूर्तिभिः भग
वानेवास्मिन्निति हेनेस्यनायापिनास्तीत्यहमू
र्तिपदाशयः करिष्यसीतित्प्रवचनमेतत् शु
क्लाचेयं संभावनायतः वस्तुतत्तेपदार्थानां शये
णाधिक्रियाकरं भवतस्तीशानामापिमोक्षपर्य
नेसिद्धिदं हेतुं सर्वेषां तत्तत्भुवनतदधिष्ठातृ
रूपाणां पदार्थानां निजनिजोचिततत्तदधिक्रि
याक्रमेणोपलोकस्थित्यावस्तुतत्ते परमार्थः
भवतस्तद्धर्जते नीमापिध्यायतामित्यशनि।
एतत्तदृष्टानामापिमोक्षपर्यतो मरुसिद्धिंदरा
नीतिहेतुं रेपुयायाख्याताः प्रायेणोत्पत्तीलो
कस्थितेतेदं परमार्थदृष्टाविस्मयभगव
न्मयतेववस्तुगतमिति धनुति कोवानलोके
तरस्तुवमदिमेसाह मुहुमुहुर्जगत्त्रिष्य
त्यानां स्थितिमूर्तिने शक्तिर्यातेतयानाथको
मनसीनविस्मिनः हेनाथ गच्छतितांतां स्याव
रादिदेवपर्यतोतत्तद्वस्त्वादिपतोचेतिजग
त् जीववर्गः तदेवाविशतस्यानिःसेयस्य प्र।

प्रतिलक्षणमसामनेतशाखांस्थितिसेचित्तैतत्तिवे
 विशीमृदितेतत्कथितेनिश्चेतं यातेतवसर्वज्ञस्य
 कस्यचित् शक्तिः सामर्थ्यतयातदैकात्मभावन
 मेयेनप्रशस्तेनमनसाशुकोमनसीकोवानवि
 स्मितः सर्वपवविस्मियमहामुद्देहेकितोरोमोर्व
 दिसातिकथर्माभिबक्रोतः प्रस्फुरभ्यरमानेदमय
 एव किंच इक्षरेसुकरीकर्तुः। विमुखयितेतथा
 एकवीरसमन्तियेस्यतेनस्मरामः स्मरद्विषं स्मर।
 द्विषमसामान्योहोत्वकारणेतस्मरामः सामेदेन
 विस्मयामः यस्यसंवेपिनीस्मन्तिरीयभगवतोतेन
 कर्तुमशक्यतात् इक्षरेरुद्रशक्तिसमावेशसुकरी
 कर्तुदेहामात्रेणसंघादयितेतथाः। त्वेसकलः॥
 त्वनिधानमायायामोहमुखयितंपरमानंदमयी
 कर्तुएकवीराग्रनम्यापेतसामर्थ्यमयीप्रपति
 हता यतश्चेवेविधाउत्तरसामर्थीभगवानतए
 व जयेतिगीतोयोपासोसंगयः परमेश्वरः यना
 म्नापिमहात्मानः कीर्यते प्रलकाऊरेः महानशक्ति
 पातवशोमिषितसमावेशवशादिकसरीकृत।
 आत्मायवोनेशोक्तः नीमापदीयेननाम्नापिबर्णा
 नावस्थापांक्रतिपश्यतेनप्रलकाऊरेः कीर्यते
 पुनरपिसमावेशपते नदीयममहालोतावततर्त
 रामरीपाः गीतयोस्तुतिसूक्तयोपिनयंतिसर्वा
 कर्षेणवलंते नतोवोपमानेकिमप्यस्तीति प्र
 नतपालंकोशार भवानिभवानिवभवेघदिप

२३
रंभव सशक्तियूहसेयूत्रैलोक्यारंभसेयतिःभ
वतिशिवत सासामिच्छादिशक्तीनोयूदनवि
चित्रगुणप्रधानभावप्रकाशनेनसेयूत्रैनिर्वा
हितेशोक्तत्रयस्यैलोक्यस्यप्रारंभसेयतीयेनस
त्तमेवयदियरेकेवलससाधारणमित्यर्थःअ
तश्च मेरीसिमेत्रणीयोसिमेत्रीततःऊनोपरः
समसंदेहितंमेवंतन्त्रःस्ययथाभिभोदेवि
भोयःकश्चिश्चतर्कनवात्सादिःमननशाण
धर्मापूर्णदेविमर्शपरमार्थामेत्रःसत्तमेवतसं
प्रश्नमहाप्रकाशात्मातमेव प्रस्यमेत्रस्यचमे
यतापरामर्शकस्त्वमेव प्रत्यस्यकस्यचिद
पिचिदतिरिक्तस्याभावान् अतश्चसत्तमोदृशः
नेमेत्रमेचमेत्रयित्त्रयमेसंदेहिप्रयुक्तयेन
शोक्तत्रैविध्यात्तामेत्रोयस्यतथास्यो विगलित
मेत्रमेत्रयित्त्रविभागस्त्वेकमयपवभवेय
उक्तंच श्रीकंदंसंहितायां दृष्टमेत्रःदृष्टमेत्री
नसंहितिकदाचन ज्ञानमूलमिदं सर्वं संसाका
नैवसिद्धिर्न इति एतच्छेदेजातमित्याहभार
याःसत्यसंकल्पःतस्मात्तापस्यसोपदेसेसारी
निकिमीशाघसमःसोपिऊतस्त्वपि यस्यसम
भारयःप्रकाशावनःसत्यसंकल्पःतात्त्विकपूर्ण
देविमर्शमयःप्राज्ञानतत्त्वसोपदे ईदृशारयः
संसारीसंसारवस्थावस्थितःकिमहेनैवदृग
हे अपिततमेवायमहेस्तुटमेवस्तुतामियतयु
थानदशायांसमापि॥

संस्कारसुतायां किं विना शब्देहादिश्रुत्यामेव मनाक
 संसारितमेव स्फुरति स किं स्वमः स्फुटस्य देहादि
 प्रमात्तस्याभावे किं विदेव भासने स्वमः संभाव
 ने सवतापि विदेकरूपेण प्रकृतः यतस्तमेव तर्प
 तर्पणीतीतस्फारमयो ममात्मा तर्कस्य समो भासते
 तद्भासनाश्रयस्य कस्याप्यभावात् तत्सर्वथा सं
 सारितस्य भास्यापि स्फुरणं नास्तीति सदैव शिव
 वाहे यतश्च तमेवाहं सर्वथा स्फुरन् स्थितः न तदे
 नाम कश्चिदस्यः किं चिच्छेदो मिथुने वा ते तर्पणीसितारं
 भावप्रशमनेन सर्वकर्मफलसंयमासिना वत्त
 त्प्रथमे वै चर्यते देवैकं साध्यमिति सामान्योपादत्त
 दभंगितदशम्यते दकस्य पयति मत्तु त्वपि कर्म
 फलत्वात् सकृता मे चर्यमीशयत् शुभं गिप्रनश्चरम
 विभागो वशमोरुदत्ते वत्तादिसमूहः न त्रभवंशम्यं
 उक्तं पापकर्मवत्तादसाध्यं तद्यत्ततदशम्यं सर्वो
 क्तं प्रतपवोपयति मत्तु प्रनम्यमुख्येति तात्पर्य
 त्पार्थं पवमीदृशवस्तु तत्परा मर्शो कालितः सा
 त्ता नसेव सावमानाद तमः काना पदे दंतं कादं
 ने संपदेन वा योसौ सदचितो साकं देवदेवो ह्यथ
 नः श्रुष्टो देवः स देवस्य शरणं वैदकियात्कथं ते
 सचिदविद्यस्माहर्मस्तेनोयं तवुधैरिति श्रीमयोक्त
 शीत्याह्येषो धर्मो ज्ञानक्रिया सामरसाद्भाधं जाल
 त्तां यस्य सो साकं दर्पितो वह्नभः कीदृशियाह्ये
 मो काना पदमपि तस्य वाहेतुं कं वामस्य दमपित

भ
२५
१५

सर्वादातेतमः श्रुतश्चेदृशास्यसर्वशक्तेस्तवसंबंधि
नीभक्तिरेव यथाभोष्टेदत्तगिमाह मायामयमलो
पस्यदियस्यज्ञानचक्षुषः निर्दलीकरणेनायत्त
द्रक्तिः परमोजने मायैवग्रामयोयाधिः नत्कते
मलमावराणोतेनग्रंथस्यग्राह्यतप्रकाशस्यदिय
स्यलोकोतरस्यज्ञानचक्षुषः पूर्णप्रज्ञानपनस्य
तद्रक्तिरेव पराममेजनेनो नर्मलीकरणेसरूपा
नीतनविषये श्रुतश्च निर्भयंयद्यदानंदमयमे
कंयदव्ययं यदेदेसोदिसंदेवशृंगीतकिंप्रतीक्षमे
देदेव एहि सरूपगोपनोनिमज्जसंस्थोभव त
तश्च यदानंदमयमहितीयमहितीयमविनाशि
नीभयंयस्मिन्नतिसंसारभयंनान्तिपदिषयंवा
यमरणाशंकाभयमपिनभवति ईदृशोयस्यद
विश्रान्तिधामतत्तसंशृंगीदेहि श्रीत्रयोमांसात्तस्य
वेशाय किंप्रतीक्षसे तन्नामात्रमपिमाविलंभंरु
थाः इतिगाढमुक्तं दितस्यप्रणयनिर्भरोक्तिः पु
नरपिभक्तिभरोच्छलितग्राह अहोविसर्गगंभी
रोद्यौरः संसारसागरः अहोततरणोपायः परः।
कौण्ठिमहेस्वरः ब्रह्मादिभिरपिउत्तरत्तानिसर्ग
गंभीरः होरोडः एवमयः श्रुतएवकौपीतिम।
क्तिशालिभिरेवलभ्यः विदेकपरमाणोनि
रूपमः परउपायश्रुतिप्रनायाममेवयगिति
परपारप्रापकः होप्रहोशहोप्रसाश्चर्यधन।
तः प्राकारपरिग्रहेस्यसाधन्या ॥ ॥

निशचततेभगवतः स्तोत्रमाह नमः कृतकृतां
 नातनभ्यंमदनमदिते मस्तकमस्तंगगायथा
 युक्तायकारिणे विद्योपद्रवकरणाडर्मदयोः का
 लकामयोः निग्रहपवोचितः देवीकरस्पर्शवि
 तस्वनयजानेदाससुतिमयतात्पावनतेननगउ
 पकारिण्यगंगयानितेशिरीसधारणानुग्रहपवो
 चितरतियथायुक्तायकारिते यतएवमाकृतिम
 नेपितमेवविद्यातिशायीततोविद्यातिशायिक
 लाभिलाषकानातमेवशरणामित्याह पेश्ययत्ता।
 नैवैराग्यधर्मभ्योऽप्युपरिस्थितिं नायशार्थयमाना
 नातहतेकापरागतिः पेश्यधर्मोशितवस्तुसत्त
 यास्तीततेशानेदेयोपादेयवस्तुपवसायः वैरा
 ग्यविषयेवत्संयमः सतगुणोत्कर्षकृतयापारा
 दत्ताः संस्कारः तेभ्योब्रह्मादिष्वपि कृतपदेव्यउपा
 रिचिदात्मन्यवस्थितिं शार्थयमानानातमेवगतिः
 शरणंनामः प्रत्येकामेश्वर्यादिवत्तुष्टययतनात्
 तेवैवचाउत्तरमीदृगेश्वर्ययस्मात्तद्व्यतिष्ठति
 कशंभोशक्तः कजायितेत्तुणं तदिद्वानुशृहीत।
 सुवेदेब्राह्मीधुरंनकः प्रास्तामृष्टादिक्रियात्तणम
 पिऊज्रीकतेतदिद्व्याविनानकोपिब्रह्मविस्मादिः
 शक्तः तत्त्वसनुग्रहान्नब्रह्मविस्मादिपदेनकोवेदे
 न कीदोपियावदोडुशक्तः तउक्तेश्रीसंबदे ब्राह्मी
 शक्तिः परस्मैवयत्रेद्यातत्रपातयदितिनथावैस
 यानुसृतेविसृतिं प्रतप्स हूरप्रणतिमाणि कमु

भ
२५
१५

कृपोर्कटमलकाः नमेषुः केपरं केवानमयेषुर्न
 धीधनाः हरस्यमेकशितः प्रणतिरेवमाणाका
 मुकुटमैश्वर्ययेजकरोत्तमयोमुकुटामलकाः
 उन्नतशिरस्ताः येधीधनाः नत्तावेवाथदविणाः
 तेकंत्रस्तविस्तसद्गादिकेप्रणामंतिनकंचितप्रम
 स्तावेयमुक्तिः केवात्रस्तादिकेननमयेषुः सर्वमे
 वस्वप्रणतंसम्पादयेषुः यत्प्रणामस्यजायेमदिर्म
 तदाधेशमेवाशंसनाद सर्वविभ्रमनिर्मोकिनि
 कंममस्तद्वदं भवजनांनुयेर्मध्यमप्यासौणा
 स्मिपूजते हेपूजते महादेव भवजानांनुयेः तत्र
 काशसमुद्रस्यमध्यंसारभूतं प्रमत्तद्वदं आनंदस
 रमयेस्वातेप्रशज्ञात्मकश्यमप्यासौयकदात
 न्मयीभावामियं कीदृशमस्तद्वदं सर्वेषांविभ्रा
 माणांप्रज्ञानानांनिमोक्नसागेनयनिकंप्रर
 द्रुतयालज्जप्रकाशात्सनाश्चभगवतोविमर्शम
 येस्वातेत्रमेवहृदयभूते यदाहस्तप्रीप्रत्यभिज्ञा
 कारः चितिः प्रत्ययमर्शात्मापरावाकस्वरसोदि
 ता स्वातेममेतंमुखतदैश्वर्यं परमात्मनश्चि
 चिरसंकल्पाविगतं तदाकतिमपिभक्तानांको
 सेपदंनप्रसूतेइत्याह चित्रंयश्चित्रहृष्टोसिमनरो
 यगतोपिवा परमार्थफलनाथपरिश्रुणोप्रय
 त्ति चकश्चिदपितावश्चित्रसंकल्पाब्धित्वाति
 नेनप्रतातिकेनश्रेयणार्थक्रियाकरोतिपरमेश्व
 रः पुनः सर्वसन्निधिः केननामश्रेयणभक्तानांय

45

भ

२६

२०

न प्रसूतेन वत दीयानैर्मत्प्रसादनः प्रसादा
 त्पूर्णवमर्कारमयं फलं तन्मातृमविश्रान्तेन सुख
 तेन आत्मादयितुमपि न कश्चित् ब्रह्मादिभिरपि
 योतः किमुदात्ते वितरीते तमेव तदात्तं तमस्त
 र्थः तदीदृशात्सामिनाः परसिद्धिर्लाभवाब्ध्याभ
 क्रिमेव प्रार्थयितुमाह निःशेषप्रार्थनीयार्थगार्थ
 सिद्धिनिधानतः त्वत्सुद्रुक्किमेवात्तं प्रार्थयेनाथ
 सर्वथा समस्तभिलाषितनिष्ठतिनियानामाया
 र्थनीयततः परमेष्ठयत्तुद्रुक्किमेव सर्वप्रकाशम
 र्थयेन तत्किमपि फलं भक्तेः परसिद्धिर्पर्यवसि
 तारं भगवन्मस्तारमुत्वेन दर्शयति नमस्ते लो
 कनाथा यत्तुभ्यं भवभवचुषां त्रिलोकीनाथता
 दाननिर्विनायकशक्तये त्रैलोक्यनाथाय विषेष्ट
 रायत्तुभ्यं नमः यत्तुभ्यं भवचुषां त्वद्रुक्किमतां पूर्वने
 र्णीतनाथतादाने विषेष्टरसात्मैकप्रयत्ने निर्वि
 नायकशक्तिः प्रनर्गलसातयः प्रतश्च निःशेष
 क्लेशदानस्पन्दतः करतिसंशये स्वामित्ते सोति
 निश्चित्य कत्वां नशरणं गतः हे परमेष्ठ प्रविश्य
 यशेषक्लेशप्रशमकारणं किंस्यादिति संशय
 सोसि सरदत्तमेवेति निश्चित्य कत्वां नश्राश्रितः
 सर्वविधैकितः त्वामशेषक्लेशनाशिनं भजंता
 नित्यद्रुक्किरेकत्रिलोकीनाथतादानरवसर्वक्ल
 शाप्रशमेपि देतः प्रतप्य भुक्ता भोगान्भवभ्रा
 तृदितालक्ष्म्यपरंपरं इत्याशंसेदशोभेतशोभ

क्रियतः परं शोभोविदानेदवनेभक्तिभाजोऽर्ल
 भस्यकस्याविदेवकेवलमियमाशंभशोभने
 कमाविस्मरभवभ्रान्तिदिकानिःशेषमव्यातिप
 रिसस्यवोपनतायोगप्रभावकृष्टान्मोगाधुक्
 परंपदेलशेषाधामीति परमाद्वयमयेभियार
 मेधरेनेयस्याणपमशणसंगःस्वयाकरणपुन
 रनिष्ठप्रसंगादित्यन्यशासनीत्यानकदाचिदये
 विदिततत्त्वस्यभोगासंगोवंधायभवति यउक्तं
 श्रीस्येदे तेनशक्तार्थचित्तसनमावस्थानयः
 शिवःभोक्तेचभोगाभावेनसदासर्वत्रसंस्थितः
 इति तेननाथसंमेषियतर्पात्रयावामाधसाधु
 वा त्वदधीनत्वदर्पणसर्वशक्तिनिर्हृतःहेना
 थमोहनमयसमेपियक्तंचिदहे मनःकापा
 थ्योऽर्पात्रयावावाचातश्चसाधुशास्त्रविहितमि
 त्तरहाप्रस्तुत्रसर्वशक्तिनिर्हृतःत्वदानंदमय
 पत्र केनत्वदधीनत्वदर्पणत्वमेवविदात्तामहे
 चराहेसर्वासेवासेवावस्थाससर्वमिदंकरोमी
 तीदृशेनत्वदायततोत्माहेनत्वदभेदावष्टेभ
 मयस्यसमनकापिऊशपिकदाचिदपिकद
 र्थनाइत्यर्थःनदिसमाजानस्यशोऽप्यस्तीत्यार
 जोतिषामपियजोतिसुत्रत्वदास्मिधावतःचित
 त्तेशतमःस्पर्शोममेवेध्यातजानुजःहेइश स
 नेत्रजोतिषोसर्वेन्द्रप्रभ्यतीनामपिवधरणा
 णांजोतिः प्रकाशयत तस्मिन् त्व ॥ ॥

भ
२०
२१

हीयेयामिचित्रकाशोपावतः प्रथमवधानमेव प्रम
र्यतः चित्तस्य तमः सूर्यः आत्मानं सर्गः वेधात्सत्ता
आश्रितिमये वात्कार्यस्यात्र कर्मिणा वेधायाः सतप
वनं भवति कर्तव्यं तत्स्य चतुर्जः कनीयो ज्ञाता भवेदि
तुक्ता अत्यन्ता सत्त्वं मम प्राप्तातेरिति दर्शयति प्रक
ष्टप्रकाशभूमौ नमो नानामापितं भवतीत्यवितो।
क्तिः आत्मा वा तत्तत्काशानुसरणं न भक्तानुत्साहो
पिमेवरभलप्रसूतिमाह मयित्यस्तपदः सोपि स
प्रेमोत्तमवत्सनिमनोरयः स्थितो यस्य सेविष्ये
शिवमित्येवं शिवे प्रेयामयं सेविष्ये तन्मयीभावे
आश्रयिष्येतीदृगलौकिकोत्साहमयो यस्य सेसेक
त्यः सोहं सो जातास्य शिवाभेदप्राप्तात्मातः प्रपदगस्या
मार्गेशाक्तेयामित्रितेप्येते मायपरमेष्ठिनेत्यस्तु
यदेतिवेशितनिजज्ञानक्रियाशक्तिशरणाश्रितभ
क्तिविषयउत्साहपदास्याभीष्टप्रदः संपद्यते यत्क
संसत्प्रभुपादेः अत्रिष्टशंकरस्तोमिष्टनयामिम
हेशंरति संरेभसंभोगं यस्यापवापमुनतश्रितिश
वेविद्योपकरणनिसोदितः स्वयमित्यस्माकमभी
ष्टवदितमेवेत्याशयेनाह स्थितुर्नर्तिलयेर्लोक
त्रयसोपक्रियासिद्धयैकैवेशभवद्भक्तिः सत्तेरेते
अमीक्षते स्थितिर्नानाभोगसंसंगः उत्पत्तिः प्रत्ये
नयामूढीकृतानां यथोचितभुवनादिमननेन
योभोगपरस्परानुसंगश्रान्तानां विश्रान्तिदानार्थं
कंचिक्तालं संसारः तैः विषयोपकाराय रहनगति

हे ईशास्वामिन् यकेवप्रदिनीयातइक्तिः सतेर
 मात्मायने तेनेत्रेणोसाधनेयशोति उक्तेवम
 गेत्स्या सायेमास्तेवोययलोपयोग्यानोप्यात्र
 प्यत्तापयत्तर्मिकर्म मायाशक्तीयक्तियोग्याः
 कर्षत्सर्वमप्येयथावस्तुजाते इति यथासेत्समा
 रेणाविद्यसृष्टिस्थिति संसारान्दर्शयसितथातमे
 वानुशासाननुश्रुतासीत्याह त्रिलोक्यामिदकल
 मस्त्रिनायामोपतापितः तस्मै नमोस्ततेयस्तत्रि
 वीणासुतद्वयः देतातः संसारभयप्रशमनरुज
 गतिग्राध्यात्मिकापिदेविकापिभौतिकात्मना
 चित्ताप्यातापत्रेयलाकोनतापितः सर्वपवसेतापि
 नः यदुद्योष्यते ग्रावस्तलाश्चकोराश्चनकाश्चित्त
 तः सुखी करोतितास्ताविक्रुतीः सर्वपवनिजी
 विप्ररिति प्रतस्तेनभ्यमेवतस्मैप्रसामायायकः
 स्मैचिनमः यतस्तेनस्यविद्योपताप्यनिर्वाणोप्र
 शमनेप्रमृजददाः परमाहेतानंदसमुद्भूतइक्तेरे
 वनिः सीमामाहमेतितत्पार्थनास्माकसविनैवे
 त्याशयेनाह कश्चिमापिभवइक्तिरकश्चिमफलो
 दयानिबद्धावेद्देवदेवाकिंफलेतिसयोच्यतां
 कश्चिमावाप्तपूजाध्यानजपादिनिर्वत्तापिया
 त्वयिमहादेवभक्तिः सापिप्रत्तत्रिमत्तत्तामा
 त्मकफलोदयमयीयत्र तत्रयद्यसौनिबद्धा
 निर्याजावाप्तसाधनानपेक्षामहानुरागोद्धति
 तास्यात् तर्हिफलाकेनफलेनपुक्तर ॥ ॥

भ
२८

रतितयोच्यताम् जीवन्मुक्तात्मतत्समावेशमया
स्वदेकेरतिरिक्ते फलेन किमपि कलयितं शक्नुमि
त्यर्थः अतएव भक्तिशालिनो तद्वत्तरीत्यमेवेन।
सागतिर्गम्यसे यथा फलेन तदज्ञानतयवर्कया क।
त्वापादयान् हेतुन तद्वत्तः तदेव प्रकाशकं ज्ञानेन
न तमीत्यसे अतएव ज्ञानमज्ञानमेव प्रकाशतयर्थम्
योगाच्च तद्वत्तानमुच्यते सागतिः सामान्यकृत्यतिः।
यथा पूजाजगन्नात्मना शरीरवाहितनिर्वृतयावत्
गम्यसे अतएव संसारवटपातिनीत्यागतिरेव एवं
ज्ञानपूर्वकियाचुष्टानलभ्यं तदेव सम्यक् फले य
त्तत्तयायास्तत्सर्वचर्वायाः सर्वसंपत्तदत्तावत्त्व
पादुपकल्पायाः सकाशात्ज्ञानपरमानंदवैकासा
त्सकं अतएव सर्वफले हेयत्वादफलमेव अतश्च श्रेय
सो श्रेयपदेन उपरित्तयियास्थितः तदेतदायसत
येतमीशशरणं मम सर्वेषामोच्चरसदाशिवप्राप्ति
रूपाणां श्रेयसां उपरित्तत्त्वत्वेन पतदेव प्रयः
कल्पाणां इयंतपि चिदानंदचने स्थितिः विप्र्राप्तिः
ततश्च तस्मिन् श्रेयसि अतरायाः मध्यमयोधिताः
तदप्यातिस्पर्शाः तेषां हृतयेधंसाय हे शस्त्रामिन
मम तमवशरणं तया करुणया युयानावसरेन
कदाचिदपि मामाप्स्यतिः स्पृशतीत्यर्थः तदिष्टं भा
गवत्सर्वसंविंतनो व्यालितसमावेशरमेन च।
रामानः सविस्मयमाह ग्रहोत्तरतमः शर्वमेवार्श
सासधारसः ऊचकालकलामयिनयोनवनवायते

शर्वमेवायः महादेवभक्तेः यादृयमाशंसामेवे
 येशिवमिति प्रयत्नामेव सुधा मृततस्परसा चम
 केरणं प्रहोचिरेसा उत्तमः परेष्ट दृणीयतयात्त
 रामपितृत्वं मशकाः यः यश्चार्त्तिंश्चिर्कला मोत्रे
 पिप्रशंसामोत्रेन नवनवायते प्रीपितप्रतिक्षरं
 नवनवचमकोरमययव नवितरसर्वदनवर
 तासादेनेनेरस्यमावदति यत्सेवाशंसायामदि
 मासः मङ्गमुङ्गरविश्रान्तसैलोक्यकल्पनाशतैः क
 ल्पयन्नपिकेप्येकोनिर्विकल्पो जयत्यजः प्रतिक्ष
 रान्ततन्ममाह प्रमेयभासं योजनवियोजनक्रमे
 णाप्रविश्रान्तः अविरतपद पदेव यवहोरेपि प्रभु
 देहादिमाविशान् भोतमेवांतरतो वमिद्वयाभा
 सयेह हि रतिप्रसभिताकारिकानि शपितार्थस्य
 सारुद्रक्षेत्रज्ञादिसर्वप्रमात्रभूमिकानिष्टोभवा
 भवन्ति भवश्चैत्रलोक्यकल्पनाशतैः भेगी स
 दसैः कल्पयन् सदापंचकस्यैव विमेषाभासय
 नपि योनिर्मलस्य तत्र प्रकाशविदेकपरमार्थ
 यदासावजो जयति सर्वात्कृष्टा वर्तते कल्पना
 शतप्रकृत्य कथेनिर्विकल्पशतैर्विषयः कोकोपे
 कशतिप्रसामासः सप्तचित्तां प्रार्थनामाह मन्त्रै
 लाङ्गसंसारवासनाचर्तिरादिना ज्ञानक्षेपेन दे
 वतां कदाचुष्मा मुपस्थितः देहवतां कदाकस्मिं
 काले उपस्थितः तदभेदविश्रान्तात्तकत्तदर्थं
 परपदपेक्षपेकेन ज्ञानेन तत्तावदोपपन्नदीपस्तन

भ
२५

२५

नत्तवासकसमादिना यउक्तं श्रीविज्ञानभेदे
पूजनासनप्रस्थापेयमतिः कियते ह्यनिर्वा
कत्वे महायोगिना सापत्तासादराह्वयप्रतिकीर्
शनज्ञानप्रदीपेन मलमथ्यातितदेववासनव
तीनोस्त्रिगुणतायायकत्वातेन मेव तेन आत्माः स
क्ताः यावासनाविचित्राः यर्मायर्मादिसंस्काराः
तएव वत्समानत्वात्संयवेष्टनाभिरुक्ताष्टमानर्त
दतयः ताः दहन्त्यवशं यः तेन घनत्वाय नाष्ट
लोचनवभगवनदेला मात्रमेव साह निमेषम
पियये केदीणादोषे करिष्यामि पदोचने तदाशे
भाकिंन संपादयिष्यामि हे शंभो तदिच्छये वत्सी
णादोषे निहतं कृप्रीचीनं संस्कारचित्ते माह्वाम
पुत्रायाणां यदि त्वाणमेकमपि पदमनुगृहीतमे
नापिष्टानं करिष्यामि तदा किंन संपादयिष्यामि
सर्वाः प्रार्थनास्तुतरे परयस्येव तउक्ते श्रीमत्त
मुक्तिङ्गारके निमेषानोषमात्रे तत्तदेयकयत्न
भ्यते ततः प्रभृतिमुक्तोसौ न पुनर्जन्मत्वा मुया
दिति अतश्च यमोपस्मिक्ततत्कृतोस्मि महानस्ती
तिभावना भवेन्मात्रं वनातस्य यस्तदा त्वेव नः प्र
भो यनेन त्वदभेदज्ञानरूपेण समृद्धः पश्यः अ
हमेव तथा कृतं संपादितं कृतं प्ररुषार्थं प्राप्तं त
त्तरेण येन तादृगदमेव तथा महान् सर्वातिशायी
प्रदमेव मनुभेदादोषरावस्थितः इत्येषा भावर्न
प्रतिपत्तिः तस्य कस्मापि सांत्वना सदृशो भवति

यत्त्वदा लेवनः तं मदेष्टरपवग्रालेवनं शरणं य
 स्य परमेश्वरादपि तद्भक्तेतत्कर्षं दर्शयति शुभाशु
 भस्य सर्वस्य स्वयं कर्ता भवापि भवद्भक्तिस्तज
 ननी शुभं स्पेवेश केवलं हेईशस्वते न केवलं त
 त्प्रभुको वस्त्रादिः सोचितस्य शुभाशुभस्य कर्तार्य
 वत्स्वयं भवानपि सर्वस्य शुभाशुभस्य विद्यामायात्म
 नो जगतः कर्ता जनविता भवद्भक्तिस्तत्तदभेदप्र
 षात्मनः शुभं स्पेव परं जननी इति भवद्भक्तिप्रभुको सा
 त्मनि वद्भुमानः इदानीं निरूपे दो भवद्भक्तिपातप
 वचिदानं दचनस्व - समावेशमयभाक्तिभाजो ज
 नात्मसादयति नतमास्यपरिपाकादिहेतुको सो
 नापि भवद्भक्त्यापिष्टानां मलस्य कर्मसापरिपाक
 ति यततः श्लोकद्वयनाह प्रसनेमनीसस्वामि किं
 ते निविशसो के मतस्य वेशात्सीदेन दिनि दो ला
 यते मनः निश्च - पुनरप्येतदपि सानमेवदि
 प्रसादो मनसः स्वामिन्नासिद्धिस्तत्परं पदं शुगतकं
 हे स्वामिन् मनसि संवेदने प्रसने परिपक्वमले सं
 जातकर्मसांभवा सति किं ते निविशसस्वशक्तये
 हानं करोषि इतत्तत्प्रवेशात्स्वत्पिष्टानां तत्प्रसा
 दे गच्छेत् मलपरिपाकादिकमासादयेत् इति न
 नो दो लायते सन्देशी प्रप्रपुनरप्ये निश्चयः य
 तदपिष्टानं स्वरूपगोपनानि मर्जयन् नतत्स्वते न
 शक्तुं त्नीत्तने मेव केवलं मनसः संवेदनस्य
 प्रसादान्तमलपरिपाककर्मसांभवादि ॥ ॥

म.
३.

30

किंचित् तथादियदिमलपरिपाकः शक्नोति तस्य
हेतुः कर्मसाम्येवा तदपि तर्हि किं हेतुकं समधि।
प्राग्गीर्णवस्तुक्तिरिति उद्देतकं रतिचेत अलेते
न भगवस्तुक्तिरवसन्तं शानुगारिकाभविष्यति
हेतुकमिति चेत् सर्वस्य प्रगपे किं न भविष्यति क
स्मिंश्चिकाले भवतीति चेत् सर्वेषां वेधको देहनादे
नात् कालनियमः किं न कृतः किं कर्मः तर्कदावि
कस्य चिकथं चित् भवतीति चेत् मलस्य सशस्त्रा।
निबोधकत्वेनावस्थितस्य जडस्य विजातीयकरण
नुप्रवेशविना परिपाकालक्षणकार्यजननानुप
पत्तिः कश्चिदेव कालोऽसहकारिकारणमिति चेत्
कोमाविति प्रश्नोत्तरं लभ्यते योरणमन्मलः परिपा
कस्य कं विशेषमेतीति चेत् प्रमापि उच्यते यदपि रि।
णामरवो लस्य शस्य विरोधिनः कारणस्यानुप्रवे
शविलक्षणपरिणामानुपपत्तिः यथा स्वतंत्रशक्ति
वादपक्षे कर्मभोगवेचि मयुक्तिश्च कालनियमेन
भगवदेककर्तृकं च जगति मायाकलादीनां कर्म
साकार्यकारणभावः तथैवेतद्दविष्यतीति चेत्
वाशपवाशत्यायग्रायातः यतस्तत्पक्षे भगवानेव
सांतं प्रातृहीतं संकोचाभासो यथा तत्तत्तात्त्वना
भवति यथा तद्गतिनियतयोर्वापर्यात्मककार्यक
रणभावाभासात्तनापियत कर्मतत्फलवैचित्र्या
त्तनापि क्रमाभासमेवेन न तत्र कलकर्मोदेः कस्य
पि निर्जततमस्तीति यथा सा विरभोगवेचि मयुग्राभा

सयति तथासाससातेयादनुग्रहवैचित्र्यमपी
ति नतत्रनिग्रहानुग्रहकश्चिदन्योस्तीतिनिश्च
यपवायेपक्षः मलपरिकाषादिपक्षस्तत्रकहस्यो
सावयपवेति कथमिवसंभावनासाध्यमोत्रणा
भ्युपगतेशक्तं कथमिवविरुद्धेदेसमावलेकर्म
णी कथं पुनपक्षलक्षणेपिसमवलतादिरुद्धत्वं
अतयोः प्रतिवेधात्फलदानाशक्तत्वे जातशक्तिपा
तः स्यात्कथं वा तस्मिन्वसरे कर्मांतरं फलेन ददा
ति तस्याभिनकालान्तस्यभिनपवपरिष्ठाकका
लः इति चेत् तयोःपिभिनकालान्तयोः कथमेक
कालः ईश्वरेच्छातइति चेत् सवभगवतीसातेशनु
ग्रादिकास्तुप्रलमनेन आललातशयेणमलपरि
ष्ठाकादिनावित्तयेतन्मयेवश्रीसखंदाविहृतोपे
चमपटलानेदीक्षासमर्थतावसरेविचारितं यथ
वागमेषुमलस्वरूपं यथाश्रैतनिवृत्तिर्भवति त
दपितत्रैवनिर्वादितामित्यलमिहाभ्यधिकेनत
देतद्गभीरुत्वात्तत्रकोरेणोक्तं निश्चयः पुनरेषो
त्रयतल्लक्षणपिष्टानमेवमनसः संवेदनस्यप्रसा
दः नतमलपरिष्ठाकाषपिष्टानमेवचसिद्धिः त
देवचपरंपरामिति इदमत्रतत्तयश्चित्तिनिशक्तिरे
वभगवतीससातेयांगृहीतेमकोवाचित्रभूमिं
संसार्यान्मिकावद्गशात्वासाभास्य पुनः सेव्येव
कृचिन्सकोवेप्रशमय्यपूर्णतयासुराति इत्येवंत
त्परंपदे यइत्तंकेनचित्महायोगेदेण चैतन्यपरि

भ
३१
२१

तमिदं निमित्तं दिवि च विभं विरात्मनिय दाल
मुपैति शश्वत् एवं चित्तेरुपयोगेव संस्थित
त्वाङ्कोनिर .. करणः परमः समाधिरिति य
वे भगवत्स्वरूपं नानाविधाभिः सक्तिभंगीभिः स्त
ता सर्वदशा सुप्रविचलेव भगवत्स्वभावात् स्त
शसनाह वचश्चेतश्च कार्यवशा रीरसमयत्प्रभो
तत्प्रसादेन तभूयाद्भवद्वा वैकभूषणं तत्कृतौ
यदिवेवाममत्तद्भावनामये संयत्तं तथा सदैव व
स्तुतश्च चित्तसद्वृत्तारिचिते च शरीराप्रयामिति
तद्दोषात्तदपि तेषां च वपुश्चेतः शरीराणां यत्किं
चिदृशाभिधानां चित्तनपरिस्पन्दनादिकार्यं तत्स
र्वं समप्रभो चिरानंदं च न स्वामिन् तत्प्रसादेन त
दीयेन स्वरूपेणोपनामनामना नैर्मत्सगमनेन नि
ममेव भवद्भावत्वेनैव पदे दृष्टेणोपपत्तादृशं स्यात्
भक्तिशान्ता शरणार्थिप्रवृत्त्यर्थं प्रसिद्धप्रभावसना
सोदीरणं पूर्वलोच्योक्तं अदृशं यत्प्रसंहरभंग्या
स्त्वचित्तामणिं भूरिमनोरथफलप्रदं भक्तिलक्ष्ण
लये शंभोर्भट्टनायकस्योक्तं यथा तत् महामादेश्वरत्वे
न प्रसिद्धप्रभावः नायकणाथो भट्टः शंभोः चिरा
नेदं च न स्वात्मप्रवृत्तिज्ञानात्मकानुप्रदकारिणो
भगवतो महादेवस्य स्तोत्रमेव चित्तामणिं वहि
तवान् कीदृशं भूरीणो मनोरथानां यत्कले भगव
त्समावेशलक्षणं तत्प्रददाति यस्तु यतो भक्तिरे
व महादेवैकात्म्यमयतात् लक्ष्मीः परासेपत् ॥

32

32

वेदांग